

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 9

<http://www.glasslovenije.com.au>

18. romanje treh Slovenij: matične, zamejske in izseljenske

V nedeljo, 6. avgusta 2006, na praznik Gospodove spremenitve na gori Tabor, je bilo v Marijinem svetišču na 1792 metrov visoki Višarski gori - na Svetih Višarjah - tradicionalno, 18. srečanje treh Slovenij. Tudi Slovenci iz Avstralije ob svojih obiskih domovine radi poromamo na to znamenito božjo pot. Ker so letošnje septembrske Misli nekoliko bolj zgodnje – dozorele so že okrog praznika Marijinega vnebovzeta, 15. avgusta – je prav, da se že v uvodnem zapisu tudi mi pridružimo temu romanju in obnovitvi posvetitve slovenskega naroda Materi Božji, ki ga že od leta 1992 opravljamo po naročilu slovenskih škofov vsako leto na veliki šmaren.

Božja pot so Svete Višarje postale po čudežnem dogodku, ki naj bi se zgodil na Višarski gori leta 1360. Legenda pripoveduje, da je vaški pastir na Višarski gori našel svoje ovce, kako klečijo ob grmu, v katerem je pastir našel Marijin kip. Ker ni nihče vedel, od kod je kip prišel tja, ga je pastir odnesel v dolino, v Žabnice, k tamkajšnjemu župniku. Ta ga je spraval, vendar je pastir naslednje jutro spet našel v istem grmu Marijin kip in okoli grma so klečale njegove ovce. Ponovno je kip odnesel v dolino, a ga je tretji dan spet našel na gori - na istem mestu. Župnik je dogodek razumel kot posebno božje znamenje. Zato so na tistem kraju na Višarski gori najprej postavili kapelico, dolga desetletja pa so z velikimi napori zgradili cerkev, ki jo je leta 1645 posvetil ljubljanski škof.

Skozi stoletja je cerkev večkrat spreminjala tako zunanjo kot notranjo podobo, vseskozi pa je ostajala božja pot k Materi Božji, h kateri so v veri in zaupanju prihajali molit romarji od blizu in daleč. Iz Višarskih zapiskov je mogoče razbrati, da so na Svete Višarje prišli romarji iz 42 držav Evrope, Amerike in celo iz Azije. Leta 1960 - ob 600-letnici Višarij - so zgradili prvo žičnico, ki so jo leta 1987 preuredili, zadnja leta pa na Svete Višarje vozi nova, sodobna žičnica.

Številne romarje, ki so letos prišli na Svete Višarje, je k svetišču Višarske Matere Božje pripeljala žičnica, nekateri pa so na Višarsko goro priromali iz doline peš. Med njimi je bila tudi skupina romarjev, ki so v organizaciji Rafaelove družbe priromali na Svete Višarje ob premišljevanju in molitvi križevega pot.

Ob 10.30 je vse navzoče, ki so se zbrali za višarsko cerkvijo v neposredni bližini Doma srečanj dr. Lamberta Erlicha, najprej pozdravil v imenu Urada vlade RS za Slovence po svetu državni sekretar Zorko Pelikan. Sledilo je predavanje dr. Kajetana Gantarja z naslovom »Mejnik, ki narodov ne ločuje, temveč jih združuje.«

Točno opoldne so v višarskem svetišču slovesno zazvonili zvonovi in vse romarje povabili k sveti maši, ki jo je daroval murskosoboški škof dr. Marjan Turnšek, ob somaševanju 11 duhovnikov. Dr. Turnšek je številnim romarjem v prepolnem svetišču Višarske Matere Božje ob začetku homilije dejal: »Po Mariji nas je Jezus pripeljal semkaj na visoko goro. Danes si je izbral tri Slovenije, ki pravzaprav predstavljajo eno celoto: domovinsko, zamejsko in izseljeniško. Izbral si je čas praznika svoje spremenitve na gori. Na visoki gori pri Višarski Mariji je tudi za nas kraj samotnega srečanja z Gospodom, kraj zaupnega pogovora z njim ter kraj razodevanja njegove bližine in navzočnosti sredi življenja.«

Misli
september 2006

VSEBINA

18. romanje treh Slovenij.....	3
Prijatelji za vedno.....	7
Vaši darovi.....	7
Izpod Triglava.....	8
10. tabor slovenskih otrok po svetu.....	9
Pisali ste nam. Hvala!.....	10
Iz kluba Panthers Triglav.....	12
Sveti Rafael Sydney.....	16
50 let slovenskih maš v Newcastlu.....	18
Občni zbor HASA.....	20
Igralska družina Merrylands.....	21
Iz Queenslanda.....	22
Sveta Družina Adelaide.....	24
Spomini - načrti - sanje - ustvarjanje.....	25
Sveta brata Ciril in Metod Melbourne.....	28
Obvestila veleposlaništva RS.....	33
Oglasi.....	34

Slovesno bogoslužje je škof sklenil z molitvijo k višarski Kraljici:

»O višarska Gospa, ki nad šesto let kraljuješ na tem kraju, kjer se srečujejo Slovenci, Furlani, Italijani in Nemci. Ohrani dragoceni mir, ki je hrepenenje src in Božji dar ljudem dobre volje! Daj, da se ti evropski narodi srečujejo v medsebojnem spoštovanju in skupnem prizadevanju za širjenje

krščanske omike! Blagoslavljalj ves tiste, ki se zatekajo k Tebi in Te častijo v različnih jezikih, a z isto vero in isto ljubeznijo kot Božjo in svojo Mater! Pomočnica kristjanov, privedi vse nevernike k luči evangelija, pomagaj vsem svojim otrokom v Evropi pri iskrenem iskanju Resnice v ljubezni; daj, da bo Kristusova Cerkev po želji Tvojega Sina edina Mati milosti in rešenja za vse. Amen. Višarska Gospa, Kraljica Evrope, prosí za nas!«

Po sveti maši sta pred cerkvijo nastopila združena pevska zbor iz župnij Prevalje in Ravne na Koroškem. Pod vodstvom zborovodje Jožka Kerta sta izvedla kantato Matije Tomca: Marija - Slovencev kraljica ob sodelovanju solistov Andreje Zakonjšek, Edite Garčevič, Marjana Trčka, Marka Bajuka in Jožeta Vidica. Ob koncu sta preko 500 zbranih romarjev pozdravila še poslanec Nove Slovenije in predsednik odbora DZ za zadeve EU Anton Kokalj ter koordinator izseljenske pastorale msgr. Janez Pucelj.

IZ HOMILIJE ŠKOFA DR. MARJANA TURNŠKA:

Najprej smemo na sebi prepoznati uresničenje Danijelove prerokbe iz prvega berila, da je bila Sinu človekovemu »dana vsa oblast in čast in kraljestvo, in vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu služili« (Dan 7,14). Bratje in sestre, med te narode in ljudstva in jezike spadamo tudi mi, Slovenci, danes simbolno zbrani z vseh koncev sveta. Lahko bi rekli, da predstavljamo »vesoljno Slovenijo«, katoliško Slovenijo. Prav je, da se veselimo dejstva in se hkrati tukaj **pri Mariji zahvalimo Bogu, da je krščanstvo učlovečeno, da je inkarnirano tudi na slovenski način**, da sije s slovenskih obrazov na slovenski način, ne glede kam in zakaj nas je življenjska pot zanesla; nekatere prostovoljno, druge pod prisilo. Da ima krščanstvo po nas slovenski obraz, dragi bratje in sestre, je velik Božji dar, a je tudi naloga, naloga, da postane po nas krščanstvo dar za vse, ki jih srečujemo, doma in po svetu. Še posebej pa tukaj v Evropi, ki se, če se že mora, žal, tako sramežljivo spominja svojih krščanskih korenin, brez katerih je, taka, kakršna je, sploh ne bi bilo. Mi se jih ne sramujemo, zato smo tukaj, na koreninah slovenstva in krščanstva.

Skupaj s Petrom, ki je bil eden izmed treh izbranih in se je kasneje v drugem pismu spominjal Jezusove spremembe, moremo tudi Slovenci ponosno zatrditi: »Nismo se oprijeli izmišljenih bajk, ko smo vam oznanili moč in prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa, ampak smo na lastne oči videli njegovo veličino« (2 Pet 1,16). Na lastne oči! Da, v svoji zgodovini smo tudi Slovenci mogli vedno znova doživljati moč njegovega delovanja med nami. **Krščanstvo, ki v naših rodovih že več kot 1250 let oblikuje slovenski značaj, je pomagalo previhariti mnoge viharje posameznikom, družinam in našem narodu.** Jezus Kristus je deloval, deluje in bo deloval v vseh treh Slovenijah. To je naša izkušnja, to je naša gotovost in to je naše upanje. Upanje, gotovost in izkušnja ki smo jih videli na lastne oči, doživeli z lastnimi srci. To je zavest, ki jo danes tukaj na gori, pri Mariji želimo skupaj utrditi. Ker

je bil Bog dejaven in živ v našem narodu, ni po drugi svetovni vojni uspel delni genocid nad slovenskim narodom. Tudi to je Božje delo med nami. Seveda pa se s skrbjo sprašujemo o sodobnih nevarnostih, ki se nam bližajo kot mnogim drugim evropskim narodom v obliki nizke rodnosti, vedno manj nas je, počasi desetka ta nizka rodnost naš narod ali se nam nevarnost bliža v obliki propadanja krščanskih vrednot, ki pravzaprav pomenijo sredico človeka in se počasi nadomeščajo z relativističnim pristopom, potrošniško naravnostjo na vseh področjih in se kristalizirajo v propadanju etično moralnih korenin našega naroda. Vse to pa rojeva v človeku prepričanje, da se lahko odreši sam. In to je velika nevarnost. Tudi to je neke vrste sodobni »genocid«, ki lahko uniči narod ali njegov vitalni del. Vsem trem Slovenijam je namenjen božji klic, da angažiramo svoje najbolj vitalne energije, da tudi tokrat narodni »genocid« ne bo uspel. Bog ga gotovo noče, saj nas ni ustvaril zato, da bi izginili z obličja zemlje. Drug drugega moramo »okužiti«, če tako rečem, z veseljem do slovenskega načina »biti človek«, do slovenskega načina »biti kristjan«. Med seboj se k temu opogumljajmo in si kažimo pot vedno, ko se srečujemo.

Peter, ki je edini že pred spremenjenjem na gori izpovedal vero v Jezusa, je v svojem krščanskem uvidu zaznal več in zato z navdušenjem vzkliknil: »Dobro je, da smo tukaj; naredimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega« (Mr 6,5). Peter je čutil, da je dobro biti s spremenjenim Jezusom. Saj je **»biti z njim« edini cilj, za katerega je človek ustvarjen. Biti z Jezusom.** Marija je ta »biti z njim« živela v vsej možni človeški polnosti vse življenje, zato nas tudi lahko uvaja v ta način življenja, ki nas edini more v polnosti uresničiti. Sami se ne moremo. To je naše pravo naravno okolje, biti z Njim, vse drugo je onesnaženo okolje našega bivanja. Iz Jezusa človeka je pri spremenjenju sijala Božja lepota, saj je on tisti, v katerem telesno prebivala vsa polnost božanstva (prim. Kol 2,9). A tudi naš cilj je, da bi Božja lepota sijala z našega obličja, iz naših misli, iz naših besed in dejanj, saj je v tem dopolnitev Božjega ljubezenskega načrta odrešenja. Moje in tvoje obličje, draga brat in sestra, naj postane vedno bolj prosojno za to Božjo lepoto. In od tod, z naših prežarjenih obličij, dragi bratje in sestre, izvira resnična lepota Slovenije, našega naroda, naše skupne ožje in širše domovine in lepota naših družin. To žarenje se ne sme ustaviti niti pred ekonomijo in politiko, ki dandanes vsaj navidezno usmerjata zgodovino, čeprav je še vedno glavni ustvarjalec zgodovine Bog, ki je stvarnik. A pri tem želi uporabiti tudi nas, da smo njegovi sodelavci.

V vseh dejavnostih življenja naj bi si želeli postaviti »tri šotore«, nas vzpodbuja dogodek današnjega praznika. Peter je poznal svetopisemsko simboliko šotora, ki pomeni bivališče Boga med ljudmi. Bog prebiva med ljudmi na različne načine: Mojzes s postavo predstavlja našo zasidranost v preteklost, Elija s preroško obljubo predstavlja prihodnost, Jezus Kristus s svojo človeško spremenjeno navzočnostjo pa predstavlja dopolnjeno preteklost in uresničeno prihodnost že tukaj in zdaj. In takšen je v evharistiji vedno med nami. Tudi v tem trenutku. To nas, dragi bratje in sestre, zavezuje, da resno vzamemo svojo osebno pa tudi narodno preteklost, da jo prečistimo s sijajem spremenjenega Jezusovega obličja in jo

**Svetišče Marije, Matere Cerkve,
na Pobrežju pri Mariboru.**

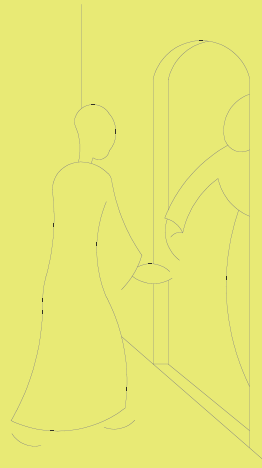
povežemo s sedanjostjo in prihodnostjo. Na pravoslavnih ikonah Jezusovega spremenjenja svetloba z njegovega obličja osvetljuje vse okoli njega, stvari, osebe in dogajanje. Tudi to je nadvse pomembno sporočilo današnjega praznika in našega srečanja treh Slovenij. Učenci so za trenutek vse zagledali osvetljeno z drugačno svetlobo, vse so zagledali tako, kakor vidi Bog.

Oče ob tem dogodku po evangelistu Marku sporoča, drugič in zadnjič, da je Bog, ki govori; zadnjič je tukaj Oče spregovoril, nato je njegova Beseda Križani in Vstali Gospod sam. Zato Oče pravi: »Njega poslušajte!« (Mr 6,7). Ali nismo zbrani, bratje in sestre, prav zato tukaj, da bi njega poslušali? Če ga poslušamo in slišimo s srcem, potem njegova Beseda v nas že izvršuje, kar pravi. Saj je to Božja, stvariteljska beseda, ki ne more nekaj izreči in se tisto ne bi zgodilo. Vse, kar danes pravi o nas se bo zgodilo, če mu odpremo srce in ga poslušamo. To pa predvsem pomeni, da želi upodobiti moje in tvoje življenje, dragi brat in sestra, po svojem Srcu, po svojem življenju – da tako postajamo sinovi in hčere v Sinu. To pa konkretno pomeni, **da moremo tudi Slovenci ob poslušanju Kristusa ozdravljati svoj zgodovinski spomin, svoj odnos do sovražnikov in prijateljev.** To je poslušanje, ki najprej ozdravlja naša srca, ozdravlja naše osebne, družinske in narodne travme, ki jih že desetletja, druge pa morda celo stoletja nosimo v sebi. Vedno znova smo povabljeni, tudi danes tukaj pri Mariji na Višarjah, da gledamo vse v tej Kristusovi luči. Samo v soju te svetlobe je možna resnična katarza posameznika in naroda, žrtve in rablja, preganjanega Slovence in Slovenca, ki preganja. V luči današnje Božje besede je samo to resnična perspektiva za matično Slovenijo in njene prebivalce, kakor tudi za Slovence v zdomstvu in izseljenstvu. Vse drugo so stranpoti, ki vodijo v pogubo osebe in družbe. Resničen doprinos pa lahko Slovenci damo Evropi ali drugim deželam le notranje ozdravljeni, prečiščeni, Božji, Kristusovi - po Mariji.

Učenci so samo za trenutek zagledali vse v tej luči spremenjenega Kristusa, nato pa je zgodovina trpljenja in zla tekla naprej. A bilo je dovolj! Tudi če niso vsega razumeli, so izkušnjo te luči neizbrisno nosili v sebi; vse pod križ na Kalvariji, do praznega groba, kjer so isto svetlobo prepoznali v velikonočni zarji. Tako je tudi nam dano na trenutke predokušati tisto prihodnost, ki nam jo pripravlja Gospod in ni povsem onstran, saj se more in mora uresničevati že tukaj in zdaj. V temle trenutku jo združeni še posebej intenzivno živimo, dragi bratje in sestre, živimo zase, živimo za vesoljno Slovenijo, živimo za tiste, ki ležijo pobiti po naši domači zemlji in za tiste, ki na njej živimo, za tiste, ki so razsejani po svetu in za tiste, ki so se nekje anonimno izgubili sredi tega sveta. Dana nam je zato, da bi zmogli konkretne korake odpuščanja, sprave, upanja proti upanju; **da bi v svoja življenjska jadra mogli ujeti več krščanskega poguma,** ki nam ga kdaj nasprotni veter slabi; da bi zmogli več poguma za pravo besedo in pravo dejanje kot odgovor **na potrebe vseh treh Slovenij; pa tudi Evrope, Amerike, Kanade, Avstralije,** skratka vseh dežel, kjer smo Slovenci poklicani uresničiti krščanstvo na slovenski način. Tega namesto nas ne bo storil nihče!

Marija, pri kateri smo zbrani, je tega duha z gore spremenjenja nosila v sebi ves čas svojega življenja; ista svetloba kot pri spremenjenju apostole je razsvetljevala njen um in vse njeno bitje; vse in vedno je gledala v soju te svetlobe in zato tako jasno dojemala in izpolnjevala Očetovo voljo. Zato tudi nam danes, prav nam tukaj, Slovencem treh Slovenij, kot nekoč v Galilejski Kani, ponavlja: Kar koli vam Jezus poreče, storite! Amen!

prijatelji za vedno

32nd ANNUAL SLOVENIAN CONCERT
SATURDAY, SEPTEMBER 30 2006

friends forever

KONCERT BO V SOBOTO, 30.9.2006, V DVORANI SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA V MERRYLANDSU OB 4.00 POPOLDNE.

V NEDELJO, 1.10.2006, OB 9.30 BO SV. MAŠA V NAŠI SLOVENSKI CERKVI SV. RAFAELA.

VSI, KI ŽELITE SODELOVATI, IZPOLNITE PRIJAVNICO IN JO POŠLJITE PO POŠTI, FAKSU ALI PO E-POŠTI (E-MAIL) NA NASLOV SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA SV. RAFAELA NAJKASNEJE DO 10. SEPTEMBRA 2006: **PO BOX 280, MERRYLANDS NSW 2160.**

THE CONCERT WILL BE HELD AT THE SLOVENIAN CULTURAL AND RELIGIOUS CENTRE ST. RAPHAEL, MERRYLANDS, **ON SATURDAY, 30TH SEPTEMBER, 2006 AT 4.00 PM. – ON SUNDAY, 1ST OCTOBER, 2006, HOLY MASS WILL BE CELEBRATED AT THE ST. RAPHAEL'S SLOVENIAN CHURCH IN MERRYLANDS.**

THOSE, WHO WISH TO PERFORM IN THE CONCERT, MAY LODGE THE COMPLETED ENTRY FORM AT THE SLOVENIAN RELIGIOUS AND CULTURAL CENTRE OF ST. RAPHAEL

HVALA IN – SE VIDIMO!

THANK YOU AND – SEE YOU!

P. DARKO ŽNIDARŠIČ

VAŠI DAROVI: ZA BERNARDOV SKLAD: \$6000:Slovenski misijon Sydney. **\$140:**Julijana Kolarič. **\$70:**Milka Stanič. **\$45:**Julka Paulič. **\$40:**Frido Brožič, A.J.Gržina, Ivanka Krempl, Lojze Kmetič. **\$30:**Slava Burlovič, Zora Kirn, Fred Toplak. **\$20:**Peter Tomšič, Jože Žužek, Lojze Paljk, Amalija Mohar, Marija Montebruno, Ana Gustin, Vida Vojvoda, Marija Majcen, Marijan Peric, Jelena Prekodravac, Angela Dodič, Romano Benčič, Pavla Vohar, Franc Verko, Marijana Frank, Joža Hvala, Kristina Radesich, Ivan in Nada Jenko, Ivan Barat, Vlado Sluga. **\$15:**Anton Vidmajer. **\$10:**Silva in Jože Novak, Franc Koprivec, Marija Burlovič, Štefan Plej, Anton Medved, Vinko Erjavec, Jože in Marija Kocijančič, Albina Vah, Franc Bubnič, M. Kokelj, Roza in Jožef Vuga. **\$5:**Ivo Klopčič, Matilda Klement. **ZA LAČNE MATERE TEREZIJE: \$5000:**Simon Špacapan (dal neposredno sestram). **ZA LAČNE: \$50:**Albin in Tončka Smrdelj, Marta in Anton Kristan. **\$45:**Julka Paulič. **\$10:**Marija Magdalenič, Milan Sfiligoj. **ZA MISIJONE: \$20:**Anita Pleško. **ZA PATRA PEPIJA:\$150:**Marijana Frank. **ZA BOLNIŠNICO V NANGOMI: \$500:** N.N. **\$10:**Tone in Pepi Mikuš.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DAROVALCEM!

Izpod Triglava

ŠKOF PIRIH BLAGOSLOVIL SLOVENSKI DOM V GOMI.

Koprski škof Metod Pirih je konec julija skupaj z ravnateljem škofijske Karitas Matejem Kobalom obiskal misijonarja Danila Lisjaka v Kongu. Primorski rojak, ki že vrsto let deluje v mestu Goma, je s pomočjo sodelavcev in darov iz Slovenije zgradil sirotišnico in jo poimenoval Slovenski dom. Novo hišo, ki se nahaja v Don Boscovem centru, je 23. julija blagoslovil škof Pirih. Slovenski dom bo namenjen dekletom, ki so sirote ali so ostale brez družine. Škofijska Karitas Koper že štiri leta z akcijo Gradimo most solidarnosti podpira misijon Danila Lisjaka. V prihodnje pa želi pomagati tudi drugim slovenskim misijonarjem, ki so v Kongu, Ruandi in Burundiju. Zato se je Škof Pirih v nadaljevanju obiska v Afriki srečal tudi z njimi.

MARIJA SNEŽNA NA KREDARICI. Letošnje praznovanje zavetnice Triglavске kapelice na Kredarici je potekalo tudi v znamenju blaženega kardinala Alojzija Stepinca, ob 70-letnici njegovega vzpona na Triglav. Kot nalašč je ta dan Kredarico in seveda tudi Triglav pokrila tanka snežna odeja. Kljub temu se je k slovesni maši pri Mariji Snežni zbralo več kot sto planincev, med katerimi so bili tokrat tudi Hrvati. Prišli so, da bi spremljali slovesnost odkritja plošče njihovega kardinalu Alojziju Stepincu, ki je prvi iz vrst blaženih katoliške Cerkve, ki je stal na vrhu naše najvišje gore. Zagrebški nadškof Alojzij Stepinac je namreč v spremstvu škofa Gregorija Rožmana po zapisih v kroniki župnije Dovje 3. avgusta 1936 šel na vrh Triglava, naslednji dan zjutraj pa maševal v kapelici pri koči na Kredarici, ki so jo po vojni minirali. Spominsko obeležje v kapelici sta odkrila triglavski župnik France Urbanija iz Dovjega in voditelj Hrvaške katoliške misije v Ljubljani, ki ima svoj sedež pri frančiškanih na Tromostovju, p. Marko Prpa. Blagoslovil pa jo je zagrebški pomožni škof Vlado Košić. Sledila je praznična sveta maša, ki jo je ob somaševanju škofa in sedmih duhovnikov daroval celjski škof Anton Stres.

OBČINSKE VOLITVE BODO 22. OKTOBRA.

Predsednik državnega zbora France Cukjati je 3. avgusta podpisal akt o razpisu rednih volitev v občinske svete in rednih volitev županov, ki bodo potekale 22. oktobra. V svoji izjavi je med drugim pozval državljane k čim večji udeležbi na jesenskih volitvah, posebej pa je h kandidiranju pozval državljanke. Cukjati je ob tej

priložnosti povabil vse državljanke in državljane, naj resno vzamejo to demokratično možnost vplivanja na usodo lokalnih skupnosti in se v čim večji meri udeležijo volitev. Ker si slovenska politika že več let prizadeva, da bi pomembna mesta v občinah in v državi v večjem številu zasedle ženske, je Cukjati spomnil tudi na to. Povabil jih je, naj zberejo dovolj poguma, da stopijo na politično pot tudi na lokalni ravni in sprejmejo kandidaturo za županje in za mesta v občinskih svetih. S tem bi bolj uravnotežili politični prostor in ga obogatili tudi z žensko dimenzijo, je dejal Cukjati.

PRIPRAVE NA SPREJEM EVRA.

Slovenska vlada je konec julija sprejela predlog zakona o uvedbi evra. Ta ureja nekatera vprašanja, ki še niso podrobno urejena s strani Bruslja. Po domače povedano, gre za predpise, ki bodo zagotovili čim bolj tekoč prehod poslovanja s tolarji v poslovanje s skupno evropsko valuto in to povsod, kjer uporabljamo denar. Zakonski predlog določa dvojni obtok gotovine od 1. do 14. januarja 2007. Predpisuje brezplačno zamenjavo tolarjev za evre v bankah, hranilnicah ali na poštah od 1. januarja do 1. marca 2007 ter ostale postopke zamenjave. Med drugim tudi to, da morajo biti s 1. januarjem 2007 pri gotovinskem plačevanju vsa vračila v gotovini izvršena v evrih. Tako v trgovinah kot v restavracijah bodo morali za plačila v tolarjih vrniti denar v evrih. Tolarji na bančnih računih in hranilnih knjižicah bodo s 1. januarjem brezplačno zamenjani z evri. Zakon žal tudi določa, da se nova denarna enota uradno z besedo napiše »euro« in ne evro. Državni zbor bo zakon obravnaval jeseni.

ŠKOFJE PROTI VLADNI ODLOČITVI O BIOETIČNEM VPRAŠANJU. Svet Evropske unije je konec julija finančno podprl raziskave na tako imenovanih »zarodnih celicah«. Gre za celice človeških zarodkov, ki jih običajno ustvarjajo prav za namen raziskav in jih potem uničijo. Svet sicer priznava, da je to moralno nedopustno, glede na finančno podporo tovrstnim raziskavam pa ostaja na dveh povsem različnih bregovih. Nekatere evropske škofovske konference so se takoj odzvale na odločitev Sveta Evropske unije in opozorile na moralno nedopustnost take odločitve. Odzvala se je tudi Komisija pravičnosti in mir pri Slovenski škofovski konferenci. V izjavi za javnost, objavljeni 1. avgusta, je izrazila obžalovanje in prizadetost nad odločitvijo slovenske vlade, ki je 20. julija 2006 s preglasovanjem podprla raziskovanje na zarodnih matičnih celicah. S takšnim stališčem so vladni predstavniki na zasedanju Sveta Evropske unije v Bruslju podprli predlog financiranja raziskav, ki posredno vedno vključujejo uničevanje človeških zarodkov. Obstaja nevarnost, da se bo pospeševalo mnenje, da je človeško življenje zgolj biološki material, ki nima moralne vrednosti in se ga sme uničevati. Stališče slovenske vlade je bilo za sprejetje takšne odločitve v Bruslju ključno. Če bi vlada upoštevala

mnenje Komisije za medicinsko etiko, ne bi izstopila iz skupine držav, ki so nasprotovale znanstvenemu raziskovanju na človeških zarodkih in posledično njihovemu uničevanju. Tako je bil slovenski glas odločilen za sprejetje odločitve v prid raziskavam na celicah spočetih, a nerojenih otrok.

UMETNIKI ZA KARITAS.

Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino se je 18. avgusta končala že 12. likovna kolonija Umetniki za Karitas. Organizatorji so za rdečo nit srečanja izbrali stavek blažene Matere Terezije: »Naredite iz vašega doma in vaše družine drugi Nazaret, kjer vladajo ljubezen, mir, veselje in edinstvo, kajti ljubezen se začne doma.« Izkupiček prodanih likovnih del, ki bodo do prihodnje kolonije na ogled v različnih krajih po Sloveniji, bo šel v sklad »Nazareška hišica«, ki je namenjen pomoči mladim družinam pri reševanju stanovanjske stiske. Na tokratni likovni koloniji so sodelovali Jože Bartolj, Simon Jugovic Fink, Biserka Komac, Franc Novinc, Janko Orač, Tomaž Perko, Branko Šuster, Rafko Terpin in Valentina Vreč iz Slovenije ter Helmut Kortan in Suzanne Kortan Gimbel. Predzadnji dan kolonije so se jim pridružili še slikarji in kiparji, ki so za namen kolonije darovali svoje delo.

10. TABOR SLOVENSКИH OTROK PO SVETU

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je letos že desetič zapored pripravila Tabor slovenskih otrok po svetu, ki je v času od 30. julija do 6. avgusta potekal na slovenski obali, v Mladinskem zdravilišču in letovišču na Debelem rtiču. Udeležilo se ga je 63 mladih rojakov iz Italije, Nemčije, Avstrije, Švice, BiH, Srbije, Hrvaške, Francije, Nizozemske in ZDA, starih od 12 do 18 let. Za dobro družbo in izvajanje pestrega programa je pod vodstvom Luke Klopčiča poskrbelo dvanajst vodnikov, od katerih jih je nekaj že stalne kongresne ekipe, Almir iz Tuzle in Mattia iz Benečije pa sta že prava veterana, saj sta bila več let udeleženca taborov, zadnji dve leti pa vodita svoji skupini otrok.

Tabor je namenjen spoznavanju dežele prednikov naših mladih rojakov iz sveta, predvsem medsebojnemu druženju, povezovanju in tkanju prijateljskih vezi. Ena glavnih nalog enotedenskega bivanja je ohranjanje in spodbujanje slovenskega duha: s slovensko besedo in pesmijo, spoznavanjem in doživljanjem slovenske krajine, naših običajev in ljudi. Zato organizatorji osrednji del programa namenimo veseli šoli

slovenskega jezika, ki sta jo tudi letos vodila Brane Jerman in Aleš Vrbovšek, oba bivša sodelavca centra FF za slovenski jezik. Ob različnih vsebinah so otroci utrjevali znanje slovenščine, spoznali nove besede in izraze, ter njih pravilno rabo. Izdelali so plakate o slovenskih pokrajinah in jih po skupinah predstavili. Zanimiv je bil pogovor o najboljših slovenskih televizijskih reklamah, o športu in slovenskih športnikih. Del učnega programa je bil namenjen SMS sporočilom, telefonskim pogovorom in kako naj ima tudi pri tem svoje mesto lepa slovenska beseda. Znana pesem Adija Smolarja Bog ne daj, da bi crknu televizor pa je bila iztočnica za pogovor o preživljanju časa pred televizijo, o njenih dobrih in slabih straneh. Ob koncu so otroci na prav hudomušen način ustvarili besedilo k zabavnim sličicam krajšega stripa.

Tabor pa ni le šola, je tudi čas izletov, športnih in družabnih iger, glasbenih večerov, ob morju je tudi priložnost za obilo kopanja. Letos smo si ogledali Sečoveljske soline in Koper, do koder smo se pripeljali z barko. V tamkajšnjem pristanišču so se nam predstavili predstavniki slovenske policije,

»pokukali« smo tudi v njihov čoln, s katerim skrbijo za varnost slovenskega morja. Obiskali so nas tudi slovenski vojaki. Ogledali smo si zanimiva filma o slovenski osamosvojitveni vojni in o odpravi Slovenske vojske v Afganistan. Predstavili so se tudi potapljači. Imeli smo mali poletni kino s filmom Poletje v školjki, pa prav lep glasbeni večer

z Miho in vodnikom Sašo. V sodelovanju z Mladinskim cehom smo »prepotovali« Evropo. Pogovarjali smo se o nasilju med mladimi in o prijateljstvu. Prav slednje, prijateljstvo v slovenskem duhu pa je eno glavnih sporočil in vodil slovenske mladine iz tujine zbrane na taborih Svetovnega slovenskega kongresa. Dokaz za to so bile solzne oči ob slovesu in obljube, da se naslednje leto zopet snidemo.

Jana Čop

Pisali ste nam. Hvala!

Spoštovani in dragi p. Ciril!
 Že precej časa dobivamo Vašo prelepo revijo Misli. Nismo vedele, kdo nam jo pošilja in komu smo dolžne zahvalo. Po naključju smo izvedele, zato Vam takoj pišemo in se Vam pristrčno zahvaljujemo za vse številke in za vsako posebej. Zelo smo vesele, da je slovenski rod v Avstraliji še živ in da je marsikdo še zelo zaveden, čeprav je po drugi strani seveda zelo težko preprečevati pozabljanje slovenske pesmi in besede. Prav zato ste tudi Vi tam in se trudite po svojih najboljših močeh. Bog vam povrne za vse! Dan in noč se Vas spominjamo v molitvi pred Najzvestejšim! Prosimo pa tudi po Vaših namenih...

Želimo Vam vseh Božjih milosti za dušo in telo, vseh blagoslovov nebes in zemlje. Z veliko zamudo pa še **NAJBOLJŠE ŽELJE ZA GOD!**

Bog Vas živi! V Njem Vas lepo pozdravljamo.

Hvaležne sestre klarise.

s. M. Katarina

Nazarje, 2. 8. 06

IZ CANBERRE ACT

Dne 21. 6. 2006 smo praznik samostojne Slovenije praznovali z našim odpravnikom poslov Veleposlaništva RS gospodom Bojanom Bertoncljem, njegovo ženo Vero, tajnico Boženo, njenim partnerjem Davidom, člani parlamenta in poslanko zveznega parlamenta Tanjo Pliberšek v Boat House. Navzoč je bil tudi pater Ciril. Nazdravili smo kraljici in predsedniku RS ter domovini. S čudovito slovensko pesmijo je slovesnost obogatil moški oktet Zven iz Črnuč. Ob koncu so dodali tudi nekaj avstralskih pesmi. Okrepčani smo bili s slovensko pijačo in avstralsko jedajo.

15. obletnica samostojnosti - praznovanje v slovenskem domu v Canberri.

Pozneje smo oktet Zven povabili v naš slovenski dom, kjer so nam zapeli več slovenskih pesmi. Poslovili smo se od gostov in od gospoda Bojana Bertoncija, ki se je že vrnil v Slovenijo. Naš slovenski dom v Canberri je odprt vsak petek od 4. ure popoldne do 10. ure zvečer in

ob nedeljah od enih popoldne do šestih zvečer, pa tudi po naročilu. Slovenska sveta maša je vsako tretjo nedeljo v mesecu. Dom pa je odprt pred in po sveti maši. Slovence v Canberri vljudno vabimo na pogostejša srečanja, da podpremo našo slovensko hišico. Lepe pozdrave vsem rojakom po Avstraliji!

Tonka Pavlin, Canberra ACT

Gospod Franc Čulek se nam je oglasil po telefonu pa tudi na obisku v Melbournu je bil, samo na žalost se nismo mogli srečati. Sporočil nam je, da bo upravni odbor društva pripravil članek o delovanju in prireditvah slovenskega društva v Canberri. Članek bomo objavili v prihodnjih Mislih, zato tokrat nismo objavili zadnjega dela pisma gospe Tonke Pavlin. Lepe pozdrave vsem rojakom in prijateljem v Canberro!

Wine and Sausage tasting at Slovensko Društvo Melbourne

On Sunday July 30th the Annual Wine tasting event took place at S.D.M. This year they also included homemade sausages and salamis. Wines included white, red and rose.

S.D.M. is situated at the commencement of the trail to the Yarra Valley wineries and together with the "Domača" kitchen menu being served and Slovenian melodies played by Victor Lampe and Philip Nadvestnik, it made for a lovely atmosphere on a Sunday winters afternoon in Melbourne. The dining room was full of many judges ready and waiting to be the experts on the wines being presented for judgment. Much tasting and discussion on the wines had already taken place when the sausages were brought out for judging. If you were not quick the sausages were gone and you missed the chance to taste them. This suggests a few things:

1. that the Sausages tasted great; and no wonder as Slovenian culture is steeped in the tradition of making "Kranjske klobase" as they originated in Kranjska region in Slovenia. No were was this more evident than with the winning "klobase" as it was a combined effort of 1st, 2nd and 3rd generation Slovenians and the product of a day of passing on the Slovenian tradition of sausage making to the children and grandchildren.

2. It was also proof of how the Slovenian culture of wines and klobase go hand in hand.

Even the winning wines were a product of the knowledge acquired from Slovenian vineyards. Ivan Horvat and his wife told me the barrels were specially

crafted in Slovenia and transported from Slovenia to Australia. The quality of the wines have greatly increased over the years and the challenge is on again now to improve them even more for next years wine tasting.

So start planning for the next wine and sausage tasting event at S.D.M. set for August 2007 either as a participant or as a taste tester.

Congratulations to all for participating and producing such good wines and sausages.

Here are the official Results:

White wine:

1. Ivan Horvat
2. Peter Belec
3. Franc Gomizel.

Red wine:

1. Ivan Horvat,
2. Ivan Horvat
3. Joe Volcic

Rose wine

1. Peter Belec
2. Peter Belec
3. Joe Volcic

Kranjske Sausages

1. Fistic Andrej, Lojzka, Andrew, Simon, Michelle and Melissa.
2. Stanko Suselj
3. Branko Zele

Anita Fistic, Melbourne VIC

IZ KLUBA PANTHERS TRIGLAV

piše Martha Magajna

NSW SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS

Na svečanosti ob proslavi dneva neodvisnosti Republike Slovenije leta 2006 so bila v Klubu Panthers St Johns Park-Triglav podeljena priznanja za Slovence leta 2005 na različnih področjih.

Priznanje za najbolj požrtvovalnega prostovoljnega delavca leta 2005 v predelu Wollongonga je prejel **IVAN RUDOLF**, kot enak nagrajenec z **MIRO SMRDEL** v območju Sydneya.

IVAN RUDOLF se je vključil v slovensko skupnost kmalu po prihodu v Avstralijo leta 1970. Dom si je ustvaril v Wollongongu, kjer je začel sodelovati pri tamkajšnjem Slovenskem klubu Planica. Že 1976. leta je prevzel tajniška dela, tri leta pozneje pa je bil izvoljen za predsednika, delo, katero razen petih let, ko si je privoščil malo počitka, še danes zvesto opravlja. Po poklicu je krojač in se je še posebno specializiral v izdelovanju narodnih noš. V zadnjih tridesetih letih je izdelal nešteto narodnih noš, tako slovenskih kot tudi drugih narodov. Njegove zasluge za slovensko skupnost v Wollongongu so številne. Navedene so le najpomembnejše: V prvih štirih letih predsednikovanja mu je uspelo, da je društvo dobilo svoje prostore v Figtree, kjer so lepa dvorana in klubski prostori, cerkev, balnišča in stanovanjska hiša.

Društvo Planica se je dvakrat predstavilo avstralski publiko po ulicah Wollongonga z organiziranjem posebne kulturne prireditve »Kmečka ohcet«, kar je posebno med avstralsko publiko želo veliko uspeha.

Po prejemu priznanja se je Ivan z lepim šopkom rož zahvalil ženi Marinki za njeno pomoč pri njegovem delu za slovensko skupnost.

Že leta 1995 so Slovenci v Wollongongu dobili svojo radijsko oddajo na lokalnem Community Radio VOX FM 106.9 Mghz. Program koordinira Ivan in je na sporedu vsako nedeljo zjutraj.

Ivan vedno rade volje priskoči na pomoč raznim gostujočim skupinam iz Slovenije in pridno sodeluje z drugimi slovenskimi organizacijami v Avstraliji. Pri njegovem delu mu je bila v veliko pomoč njegova družina in še posebno žena Marinka. Tudi oba otroka, hčerka Rebecca in sin Robert, sta bila vzgojena v slovenskem duhu in oba sta sodelovala pri različnih aktivnostih v klubu, on oba sta dosegla univerzitetno izobrazbo. Robert je za svoje delo tudi že prejel priznanje za najboljšega študenta leta 2003.

Za svojo delo je Ivan prejel kar nekaj zaslužnih priznanj za sodelovanje in pomoč pri ohranjanju slovenskega jezika in tudi za delo med slovenskimi verniki in skrb za slovensko cerkev v Wollongongu.

Želimo mu vse najboljše in upamo, da bo lahko še dolgo v zdravju in zadovoljstvu nadaljeval svoje požrtvovalno in nesebično delo za slovensko skupnost.

Marija Grosman, Ivan Rudolf in Martha Magajna.

Priznanje za najbolj požrtvovalno prostovoljno delavko leta 2005 v predelu Sydneya je prejela Mira Smrdel, kot enaka nagrajenka z Ivanom Rudolfom.

MIRA SMRDEL je bila rojena v Pivki na Primorskem. V Avstralijo je prišla leta 1972. Z možem Mirotom sta hitro navezala stike s slovensko skupnostjo, najprej pri verskem središču v Merrylandsu in nato pri Slovenskem društvu Sydney. Po petih letih se je vključila v balinarsko sekcijo, kjer se je na njeno pobudo organiziral ženski krožek, ki je skrbel, da je bila za člane in goste v kuhinji na razpolago dobra domača hrana.

Posebno v času gradnje novih društvenih prostorov med 1993 in 1996-tim letom je bilo veliko dela, saj so ženske kuhale hrano za delavce v starem domu v Horsley Parku in jo potem prevažale v novi dom v Wetheril Park. Mira si je velikokrat izposodila možev kombi, ker je bil njen avto enostavno premajhen.

Leta 1999 je bila izvoljena za predsednico Slovenskega društva Sydney. Pod njenim vodstvom je društvo

Častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik je Miri Smrdel izročil zasluženo priznanje.

med številnim drugimi dogodki zelo uspešno praznovalo 45. obletnico društvenega delovanja ter avstralsko olimpijado, ko so bile zahteve še posebno visoke. Vrstili so se obiski visokih gostov, športnikov, slovenskih olimpijcev, ansamblov in raznih drugih kulturnih skupin.

Po krajšem odmoru in po smrti predsednika Ivana Koželja konec lanskega leta se je Mira ponovno vključila v odbor in je danes podpredsednica društva.

Mira se nikoli ne ustraši težkega dela, pa naj je to kuhanje, priprava dvorane, čiščenje, prevoz gostov, ali pa zahtevna klubska administracija. Skratka,

vedno in povsod prime za vsako delo. Poleg tega dela v klubu je pa tudi skrbna žena in ljubeča mati, ki je še vedno polno zaposlena.

Mirina ljubezen do Slovencev in vsega, kar je slovenskega v Sydneyu in v Avstraliji, se ne čuti samo v njenih besedah, temveč se izraža v njenem neutrudnem in vsestranskem delu za dobrobit nas vseh. Hvala, Mira. Čestitamo!

BOŽIČ V JULIJU

V mesecu juliju smo v klubu Panthers-Triglav slavili »Božič v juliju«, kar sicer ni bila slovenska navada, samo videti je, da so se Slovinci kar z veseljem oprijeli. Slovenci imamo radi praznike. Pravijo, da

smo Slovenci narod, ki ima največ praznikov na svetu. Videti pa je, da jih imamo še vedno premalo, saj če nimamo praznika, si ga pa izmislimo.

En tak izmišljen praznik je prav gotovo »Božič v juliju«. Ljudje so si ga izmislili iz dveh razlogov:

Pri »božičnem« kosilu: Pater Darko, Mihelca Šušteršič, Stefanija Šprajcar, Kelka Konda.

ker je še celega pol leta do pravega Božiča in pa težko se je tudi po vseh teh letih, kar prebivamo v Avstraliji, vživeti v misel, da se Božič slavi v najbolj vročih dneh leta.

Slaviti božič tudi v juliju je v glavnem izgovor, da se naredi božična pojedina in tudi v našem klubu je bilo tako. Ljudje so se z veseljem zbrali pri bogato obloženih mizah in kar napolnili dvorano. Kuharji so se resnično dobro postavili z neštetimi morskimi specialitetami in s tradicionalnimi božičnimi jedmi, kot so pečeni purani, šunke, solate in sladkarije. Samo Miklavž je še manjkal, pa bi bilo vse na mestu. Celo naš pater Darko se je ustavil in se podprl za dolgo pot v Wollongong.

SOFIJA ŠAJN JE SLAVILA 80 LET

Na dan »božiča v juliju« se je zbralo ob »prazničnem kosilu« še več Slovencev, ker se je ena od naših najzvestejših članic, Sofija Šajn odločila, da bo v klubu praznovala svoj 80. rojstni dan, skupaj s svojo družino in prijatelji.

Kdo med Slovenci v Sydneyu ne pozna Danila in Sofije Šajn, posebno stari člani in sodelavci Kluba Triglav. Od skoraj prvega dne pa vse do danes spadata Danilo in Sofija med najzvestejše podpornike.

SOFIJA ŠAJN je doma iz Zabič pri Ilirski Bistrici, tretja od osmih otrok, na majhni revni kmetiji, ki je težko preživela tako veliko družino. Njen oče je v zgodnjih letih odšel za nekaj let za kruhom v Avstralijo, vendar ni zdržal in se je po nekaj letih vrnil. Od štirih sester in treh bratov je samo najmlajši brat Viktor že umrl, drugi pa še vsi živijo doma, razen enega brata v Nemčiji. Sofija je bila vedno pridna in delavna. Delala je nekaj časa v trgovini na Ptujju in nato v tovarni v Ljubljani, ko je posegla usoda v njeno življenje. Ena od prijateljic s Ptujja, Kristina Novak, je odšla v Avstralijo in zgodilo se je, da je pokazala Sofijino sliko mlademu Slovencu v Avstraliji, ki ji je začel pisati pisma v Slovenijo. Mladi Slovenec Danilo Šajn je bil tudi Primorec, doma iz Podstenška pri Ilirski Bistrici in kmalu so se izmenjevala pisma med njima. Na njegovo željo je obiskala njegovo družino doma in vsi so jo imeli radi, saj ni bila samo čedna, ampak tudi prijazna in pridna in je znala prijeti za vsako delo na kmetiji. Poročila sta se po posrednikih (ali Proxy, kakor to imenujejo) in odpravila se je v Avstralijo. Prispela je z ladjo 17. aprila 1961 in 1. julija sta obnovila zakonske obljube v cerkvi v Wentworthvillu.

Prva leta niso bila lahka, vendar oba sta bila pridna delavca. Medtem ko je Danilo hodil v službo, je Sofija

**Sofija in Danilo Šajn
sta slavila s prijatelji v Klubu Panthers – Triglav.**

na domačem vrtu pridelala vse, kar je bilo treba za prehraniti družino, ki je začela naraščati.

Leta 1962 se je rodil sin Joško, leto kasneje hčerka Danica. Živeli so na različnih krajih in na koncu so se ustavili v Edmonson Parku pri Liverpoolu, kjer se je Sofiji izpolnila srčna želja in kupili so kmetijo - farmo. Sofija je bila vedno kmetica po srcu, kmalu je imela krave, kokoši, koze, mačke, pse in pridelala je dovolj zelenjave zase in za prijatelje. Danilo je pridno delal in vzgojila sta otroke v slovenskih tradicijah, tako, da je težko najti bolj slovensko družino, kot so Šajnovi.

Sedaj sta oba pri osemdesetih in oba sta zdrava in čvrsta in ko sta prodala svojo kmetijo, sta šla in kupila drugo, saj oba ne moreta živeti brez dela.

Od prvega dne, ko sta slišala za Klub Triglav, pa vse do danes, štejeta Šajnova med najzvestejše člane. Nobeno delo ni bilo pretežko, lahko bi rekli, da je na vsaki opeki v klubu ali na vsakem centimetru cementa okrog kluba vsaj ena kaplja znoja Danila Šajna. Ko je zmanjkalo gradnje, je pa vsak kosil travo okrog kluba ali urejal nasade. Medtem pa je Sofija pomagala povsod, kjer je bilo treba pomagati. V preostalem času sta pa tudi balinala v balinarski skupini.

Če pridejo obiski iz Slovenije, se lahko vedno zaneseš, da bo Sofija pripravila zanje dobro domače kosilo. Za časa olimpiade je Sofija nosila slovenskim paraolimpijcem lonce domače juhe, ker so bili že naveličani kitajske hrane v motelu. Oba z Danilom še vedno pridno delata in se dobro razumeta. Ko smo vprašali Sofijo, kaj je njena skrivnost za srečen zakon, je malo pomislila in rekla: »Pogovoriti se morata. Sporazumno delati. Če boš ti prijazna in dobra do njega, bo tudi on dober nazaj. Skrbi za njega, pa bo tudi on skrbel zate.«

Videti je, da je našla pravi recept. Obema želimo še

TRIGLAVSKI BALINARJI

Precej se pozna, da nas je večina Slovencev prišla v Avstralijo pred štiridesetimi ali petdesetimi leti, saj na naših baliniščih skoraj vsak mesec nekdo preneha balinati, ponavadi zaradi revme ali pa še česa hujšega. Po drugi strani pa nas je večina Slovencev v tem času upokojenih in nas precej več utegne balinati kot pred leti. Za naša tekmovanja smo skrajšali čas balinanja, tako, da se zelo redko balina po cel dan, največkrat samo tri ali štiri ure popoldne - vsako sredo in vsako drugo nedeljo, pa še kakšno nedeljo vmes, če nimamo drugega dela. Nedeljska tekmovanja se običajno zaključijo s skupno večerjo, za katero večina članov plača po petdeset dolarjev na leto in za to ceno lahko dobijo vse leto večerjo po polovični ceni. Večina članov plača svoj prispevek v mesecu, ko imajo rojstni dan in tako svoj praznik proslavijo skupaj s prijatelji.

V zadnjem mesecu so bili sponzorji George in Carmen Andretti, Bruno Knafeljc in Tone Vrh. Med sponzorji je tudi veliko ljudi, ki ne balinajo več, pa še vedno plačajo svoj letni prispevek, kar jim daje pravico do večerje po polovični ceni, hkrati pa s svojim prispevkom pomagajo k vzdrževanju balinarske sekcije.

**Sponzorja Bruno Knafeljc in Tone Vrh.
Čestitamo za rojstni dan !**

MLADINSKA REPREZENTANCA AVSTRALIJE

Spet je prišel čas za svetovno mladinsko prvenstvo v balinanju, ki bo letos v mestu Biella pri Torinu v Italiji. V začetku avgusta je bilo v Sydneyu dvodnevno mladinsko izborno tekmovanje, na katerem so se najboljši mladinci - balinarji iz NSW in Viktorije - borili za mesto v državni mladinski reprezentanci. Pod budnim očesom trenerjev Lojzeta Magajna, Roberta Mikuletiča, Steva Chiandotta in Sare Hamilton so se mladinci preizkusili v različnih disciplinah modernega

**Avstralski trener mladinske reprezentance balinarjev Lojze
Magajna in tekmovalci Nicholas Cooper, Nicholas Rossi,
Mathew Moffatt in Luke Miner.**

balinanja, kot so tradicionalno balinanje, hitrostno izbijanje, igro v krog, precizno zbijanje in štafetno zbijanje. Mesto v reprezentanci so si priborili: Luke Miner iz Panthers-Triglav, Nicholas Rossi iz Kluba Marconi in Mathew Moffatt in Nicholas Cooper iz Morwella v Viktoriji. Ti bodo pod vodstvom zveznega trenerja Lojzeta Magajna odpotovali v Italijo v začetku septembra. Sedaj, ko to pišem (sredi avgusta) seveda rezultati še niso znani, upamo pa, da bodo srečno potovali in da se bodo v Italiji dobro odrezali.

Spoštovani!

V naši pisarni smo dobili prošnjo za poizvedbo o **g. FRANCU BABIČU**. Za njim poizveduje njegova sestra Zora Babič. Po njenih besedah bi bil star 84 let (rojen 1924), samski, invalidsko upokojen, z bivališčem v Melbournu. Izgubila je stike z njim že pred leti. V kolikor vam je znano kaj o njem, bomo hvaležni za kakršne koli informacije, ki bi koristile gospe.

Že vnaprej se vam v našem, pa tudi v imenu gospe Zore, prav lepo zahvaljujemo!

Iz pisarne SVS, Gregor Batagelj, Slovenija v svetu - izseljensko društvo

Štula 23, 1000 Ljubljana, Šentvid – Slovenija

<http://www.drustvo-svs.si> tel: +386 (1) 512 89 20; faks: +386 (1) 512 89 25

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

JULIJ IN AVGUST sta v Sloveniji počitniška meseca. Če bi anketirali ljudi okrog sebe, bi odgovorili različno. Nekateri so na morju, drugi delajo na kmetijah, tretji gredo po gorah, so pa tudi tisti, ki ne vedo, kaj bi počeli... In če pogledamo »pod lupo« - ne smemo pozabiti, da so počitnice čas prenove za telo in duha, v tovarnah so rekli, vsaj svoj čas – »čas remonta«, pa da postorimo še mi marsikaj, kar je čakalo ali se nabralo.

Pri nas je bilo prav tako nekaj počitniških dni, ta glavno nas še čaka. Poleg že znanega smo tudi pri nas uresničili tisto slednje – prenovili nekaj prostorov, ki so bili zares potrebni. Toni Šajn, naš mašni pomočnik pri bogoslužju in član bratstva Frančiškovega svetnega reda, je na novo prepleskal stanovanje p. Valerijana, vežo, pisarno in zakristijo. V te prostore je mojster iz podjetja Merrylands Floor Covering položil nov tapison. Toni je naslednji teden – prvi v avgustu, pobelil tudi vežo ter kuhinjo in dnevno sobo v sosednjih

zgornjih prostorih. Bog mu povrni, enako vsem, ki ste pomagali urediti prostore.

LEPI SONČNI DNEVI, ki jih je pri nas v zimskem času veliko, vabijo v naravo in še kam. Pa na romanja. »Že dolgo nismo pili ga, pili ga, ...« radi zapojemo v veseli družbi. Mi smo ugotovili še nekaj – da že dolgo nismo kam poromali. Kocka je padla neverjetno hitro, ko smo zvedeli, da **praznujejo Abrahama naši rojaki v Newcastleu – 50-letnico prve »slovenske sv. maše«**, čeprav je bila takrat še v latinskem jeziku. Časa ni bilo veliko, imeli smo pa veliko dobre volje, napolnili smo velik avtobus in šli proslavljat skupaj. Šofer Mario Cesar nas je popeljal po novozgrajeni cesti – Motorway M 7 in nazaj grede, v večernih urah, skozi predor pod morjem v North Sydneyu in čez ANZAC Bridge. Čudovite luči, še prej pa čudovito sonce in sončni zahod, ko smo se bližali Hamiltonu, kjer smo obhajali sv. mašo v stolnici Srca Jezusovega.

Naj se v imenu nas, romarjev, lepo zahvalim rojakom iz Newcastlea in okolice za lep večer pri skupnem bogoslužju in za pogrinjek v dvorani. Imeli smo dobre obložene kruhke in pecivo, poleg novic pa še priložnost, da si izmenjamo kakšne recepte, kolikor niso kakšne velike ali majhne kuharske skrivnosti zraven!

DOBILI SMO SPET obisk iz Slovenije. V teh dneh potujejo po Avstraliji duhovnik **Vlado Bizjak iz Maribora**, bogoslovec **Sebastijan Kristovič iz Dornave pri Ptujju** in gospa **Zdenka Zalokar-Divjak**, doktor psihologije in pedagoginja (*na fotografiji s p. Darkom in Tonetom Šajnom*). Gospod Vlado je prefekt in duhovni vodja fantov v Slomškovem

dijaškem semenišču v Mariboru. V nedeljo, 13.08., je maševal in nagovoril občestvi pri sv. mašah v Merrylandsu in popoldne v Figtreeju. Med nami bodo od 9.08. do 6.09.2006. Želimo jim obilo doživetij!

NAPOVEDNI KOLEDAR:

MERRYLANDS

OČETOVSKI DAN bodo pripravili otroci in učiteljice Slomškove šole v nedeljo, 3.9.2006, po maši.

P. VALERIJAN se vrača v Avstralijo 23.08., nato bo nadomeščal v Melbourne p. Cirila od 28.08. do 23.09.2006.

FIGTREE – WOLLONGONG

Zadnjo nedeljo v avgustu je v stolnici v Wollongongu sv. maša narodov ob 2.00 popoldne, zato v Figtreeju maše ne bo. V septembru in oktobru pa spet po starem, vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

CANBERRA:

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer.

Srečanje Kolpingove družine (3.08.) pri Slavku in Mariji Godec v Faddenu je lepo uspelo. Zbralo se nas je 12. Hvala Slavku in Mariji za gostoljubje in za dobro večerjo. Ob vseh dejavnostih, kolikor jih imamo, bi se morali sestati pogosteje. Dogovorili smo se za štiri osrednja srečanja letno. Naslednje naše srečanje bo v četrtek, 9.11. zvečer.

NAŠI POKOJNI:

MARIJA ŽUST (u. 9.7.2006) je omenjena v prejšnji številki Misli. Njeni domači so žaro položili v grob na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

V torek, 18.07.2006, je v bolnišnici v Liverpoolu umrl **ATILIO ŠAULE**, 2a Tyrrel Crescent, Fairfield West. Luč sveta je zagledal v Grgarju pri Gorici 12.10.1935. V Avstralijo je prišel leta 1959. Leta 1965 sta se v Cabramatti poročila z Marijo Negulić, ki prihaja iz Dalmacije. Poleg žene Marije zapušča, sina Johna z ženo Joanne, hčer Željko, brata Štefana, ki tudi živi v Avstraliji, vnuke Chandel, Stephanie in Stephena ter pravnuka Andreasa. Zvečer pred pogrebom smo se zbrali k molitvi v kapeli pogrebnega zavoda Simplicity Funerals na Horsley Drive v Smithfieldu. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 21.07., pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo pospremili pokojnega na Božjo njivo v Liverpoolu.

V nedeljo, 23.07.2006 je v bolnišnici v Mt. Warrigal, NSW, umrl **BOGO FRANETIČ**, rojen 26.03.1934 v Postojni, v Avstraliji od leta 1959. Zapušča ženo Albino, hčer Julie z možem Štefanom Šernekom ml., hčer Tanjo z možem Pavlom ter vnukinje Riannon, Shelly in Jamie-Lee. Sin Johnny je umrl leta 1960, star 2 leti. Bogo je imel še brata v domovini, ki je bil poročen in je že pokojni. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 28.7.2006, v cerkvi Vseh svetih v Figtreeju, kjer smo se tudi poslovili od njega. V slovo so mu spregovorili Zvonko Groznik v imenu Kluba Planica (pokojni je bil nekoč predsednik Kluba) ter Štefan Šernek in Štefan Šernek mlajši. Zbralo se nas je več kot 200 rojakov, nekateri so prišli iz našega občestva v Merrylandsu. Zunaj je bilo ljudi še za eno cerkev in napolnili so dvorano. Po sv. maši je bil pokojnik upepeljen v krematoriju Lakeside. Pokopan je v Albion Parku.

Med 13. in 27.07.2006 (ali že prej?) je na svojem domu v Woodfordu, NSW, umrl **MATJAŽ - MATEVŽ PEČEK**. Bil je samotar, s sosedi ni imel stikov. Našli so ga mrtvega in obvestili policijo v Springwoodu, ki je obvestila njegove domače. Rojen je bil 20.9.1934 na Medvedjeku v župniji Velike Lašče. Poročen je bil z Marijo Poljšak, kasneje sta šla narazen. Poleg žene zapušča sina Johna – Ljuba, v domovini pa sestro Francko, poročeno Tomc, ki živi v Ljubljani. Sin Mick je umrl pred 2 leti. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v župnijski cerkvi Marijinega rojstva v Lawsonu v sredo, 9.08.2006, nato je bil pokopan na tamkajšnjem pokopališču.

V sredo, 9.08.2006 zjutraj, je v bolnišnici v Bankstownu nenadoma umrl **FRANK ČONDOR (CONDOR)** iz Yagoone, 54 Warung Street. Rojen je bil 2.5.1932 v Pincah pri Lendavi. Zaposlen je bil v različnih podjetjih, nazadnje je bil inšpektor in kontrolor v naftnem podjetju do upokojitve. Zapušča ženo Gizelo, rojeno Gal, sina Roberta z ženo Victorio, sina Davida z ženo Tanjo, vnuke Brentona, Tyro, Joshua in Tysona, v Sloveniji pa sestro Terezijo Kašaš z družino. Brat Jože je umrl pred petimi leti. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 16.08.2006. Pokopan je v Rookwoodu na madžarskem delu katoliškega pokopališča.

p. Darko

50 LET SLOVENSКИH MAŠ V NEWCASTLU

Prva slovenska maša za rojake v Newcastleu in okolici je bila 26. avgusta 1956. Takole je povabil rojake k službi božji p. Bernard Ambrožič v Mislih avgusta 1956:

»MAYFIELD-NEWCASTLE! To je pa **N O V O**!

Tamkajšnji rojaki so povabili slovenskega duhovnika in uredili, da bo slovenska služba božja četrto nedeljo, 26. avgusta. Cerkev: Na hribu v Mayfieldu, sv. Alfonz, znana tudi pod imenom »Ave Maria«. Do nje se pride po Woodstock ulici. Čas: 11 A.M. ali ob enajstih dopoldne. Eno uro pred mašo ali že prej spovedovanje. Spovedovanje tudi v soboto poprej isto tam ob 4. popoldne.

Rojaki in rojakinje v Newcastleu in okolici, vzemite na znanje! Povejte se drugim, ki morda niso naročeni na MISLI! – **P. Bernard**«.

Petdeset let je vsekakor važen mejnik v življenju vsakega posameznika, še bolj pa je to važen dogodek neke skupnosti. Ob takih jubilejih se navadno še bolj zavemo, kako hitro mineva čas in kako kratko je pravzaprav naše življenje.

Prve maše se je udeležilo vsaj 19 odraslih rojakov in 10 otrok, kakor nam pokaže črno-bela fotografija, ki se je kot živ spomin ohranila do danes. Od teh je vsaj dvanajst že pokopanih na Gospodovi livadi, med njimi Milan in Ivanka Torbica, Peter in Pavla Kolatchew, Alojz Marčič, Tončka Lampe, Ivanka Smuck, Andrej Mavrič, Andrej in Hermina Pichler ter drugi, za katere nam ni znano, kam po svetu so se razšli.

Največ dve maši sta bili v cerkvi »Ave Maria«, vse naslednje so sledile po zaslugi Hermine Pichler in Ivanke Torbica v cerkvi Sv. Srca Jezusovega v Hamiltonu, katera je šele pred nedavnim postala katedrala Newcastle/Maitland škofije. Mašo imamo vsako peto nedeljo, ko jo mesec ima, in posebej za božič in veliko noč.

Vsa leta so nas pridno obiskovali frančiškani, slovenski škofje in drugi duhovniki. Naj omenim samo nekatere: p. Bernrad Ambrožič, p. Odiło Hanjšek, dr. Ivan Mikula, p. Ciril Božič, p. Filip Rupnik, škofje Janez Jenko, Alojzij Šuštar, Alojzij Uran in Franc Kramberger, in seveda nam posebno priljubljen in zvest prijatelj ter duhovni vodja p. Valerijan Jenko, in zadnje leto p. Darko Žnidaršič.

Samostanska cerkev sv. Alfonza ali Ave Maria, občudovanja vredna stavba na 1.2 hektarja veliki parceli, katera ima kapelo, obloženo z marmorjem, in kateri pripade več čudovitih stavb, kjer so živeli bratje redemptoristi, je danes stara 119 let. Ker je red redemptoristov v Newcastleu izumrl, je po poročilih dnevnega časopisa vse skupaj na prodaj.

V nedeljo, 30. julija 2006, smo se pri naši redni maši spomnili te visoke obletnice. Pater Darko je organiziral poln avtobus rojakov iz Sydneya, ki so nas prišli ob tej priložnosti obiskat. Okrog 80 ljudi se je udeležilo slavnostne maše. Tako veličastno še nikoli ni zadonela slovenska pesem v cerkvi Srca Jezusovega kot to nedeljo!

Udeleženci prve slovenske maše v cerkvi sv. Alfonza ali »Ave Maria«, Mayfield, 26. avgusta 1956, s p. Bernardom.

Marta Kodela, Slavica Hozjan in Albina (od leve druga, tretja in šesta) so prejele posebna priznanja za njihovo dolgoletno sodelovanje pri mašah in v slovenski skupnosti. Ostali na sliki so: p. Darko Žnidaršič, Marija Grosman in Ivo Klopčič.

Goste je v imenu Slovenskega društva »Tivoli« Newcastle pozdravil gospod Ivan Klopčič, Marija Grosman pa je opisala zgodovino slovenskih maš v Newcastleu. V imenu slovenske skupnosti se je zahvalila vsem, ki vsa leta tako pridno prihajajo k slovenskim mašam in rekla, da ko praznujemo tako visoke jubileje, je prav, da se ozremo v preteklost in na storjeno delo ter se vsaj na skromen način oddolžimo in zahvalimo tistim, ki so vsa leta neutrudno delali in se žrtvovali za dobrobit vseh. Posebna zahvala pripada patrom, rednim obiskovalcem in pevcem Mariji Kužnik ter Teji in Ivanu Bavčarju (šoferju), ki vedno pridejo s patrom iz Sydneya ter nam prinašajo božjo besedo in lepo cerkveno pesem. Posebna zahvala pripada gostom iz Sydneya.

Albina Mavrič in Marta Kodela, edini, ki sta bili prisotni pri prvi maši pred petdesetimi leti in sedaj, sta prejeli posebno priznanje. Poleg tega sta Albina Mavrič in Slavica Hozjan prejeli pisno zahvalo za delo in pomoč pri čajankah, saj vedno poleg prigrizka priskrbita lončke, prte, čaj, kavo in mleko. Pred dolgimi leti je namreč p. Valerijan organiziral, da se po maši srečamo

v sosednji dvorani na čajanki in klepetu, navadi, ki nam je še danes zelo pri srcu.

Zanimivo in pravzaprav simbolično je dejstvo, da je pred petdesetimi leti p. Bernard v istih Mislih poročal, da je na poti iz Amerike v Avstralijo novi duhovnik, p. Bazilij Valentin. Petdeset let pozneje je prišel med nas p. Darko, ki je v nedeljo prvič sam bral sveto mašo v Newcastleu. Zaželeli smo mu prijetno, uspešno in dolgoletno delovanje med rojaki v Avstraliji. Torej, zgodovina se nekako ponavlja.

Po maši smo posedeli ob prijetnem klepetu v sosednji dvorani pri polni mizi prigrizka. Ta dan nam bo sigurno ostal v lepem spominu še mnogo let.

Marija Grosman, Newcastle NSW

BOŽENA FORŠTNARIČ OBISKALA ARHIV V SYDNEYU

Ko je pred dnevi zastopnica Veleposlaništva RS v Canberri, gospa Božena Forštnarič, imela uradne ure pri Slovenskem društvu Sydney, je izkoristila priložnost in si ogledala tudi arhivske prostore HASE

v Merrylandsu. Mihelca Šušteršič in Marija Grosman sta ji z veseljem razkazali prostore in ji pokazali, kaj se dejansko dela in dogaja v slovenskem arhivu. Skupno s partnerjem Davidom sta pokazala veliko zanimanja za delo, ki ga tako marljivo opravljajo različni prostovoljci. Obljubila sta, da še prideta.

Marija Grosman

OBČNI ZBOR HASA-NSW

V nedeljo, 6. avgusta 2006, je v prostorih verskega središča v Merrylandsu, kjer ima HASA svoje prostore, potekal 3. redni občni zbor Zgodovinskega arhiva za slovenske Avstralce (HASA-NSW), katerega se je udeležilo kar lepo število posameznikov in zastopnikov društev in organizacij iz Sydneya in Newcastla (Wollongog je poslal opravičilo).

Glavno poročilo je podala dosedanja predsednica Tanja Smrdel. V kratkem je nanizala delo v zadnjem letu in se zahvalila vsem, ki so na kakršen koli način sodelovali pri arhivu. Posebno dober odziv je bil pri zbiranju podatkov in življenjskih zgodb posameznikov ter organizacij, saj je kar precej zbranega materiala že sortirane in varno spravljene v arhivski sobi. Ta program se seveda nadaljuje. Spet pozivamo rojake in prosimo, da nam posredujejo zgodovinsko gradivo, preden se za vedno izgubi, kot se to velikokrat dogodi, ko starejši umrejo. Mladi pa, ker ne razumejo ali pa se ne zanimajo, dragocene dokumente vržejo na smetišče.

Prosimo tudi organizacije, dajte HASA na vaš seznam poštnih prejemnikov in nam kar sproti pošiljajte vabila, letake, brošure in drugo, kar bomo v arhivu sproti dali v vašo posebej označeno škatlo .

Drugi projekt, o katerem se že nekaj časa govori in razpravlja, je ustanovitev spletne strani. Novi odbor bo vsekakor skrbel, da se bo spletna stran na internetu kar najhitreje uresničila. Bo pa sigurno še več zanimivih projektov, ki se bodo sčasoma začeli odvijati.

Kot pri vsaki registrirani organizaciji, smo tudi pri

HASI izvolili novi odbor za naslednje leto. Novi odbor sestavljajo: p. Darko Žnidaršič, predsednik, Maria Grosman, tajnica, Martha Magajna, podpredsednica, Mihelca Šušteršič, blagajničarka, Tanja Smrdel, podtajnica, in Zora Johnson, asistentka blagajničarke. Tanja Smrdel je zaradi preobremenjenosti vsakdanjega dela sama zavrnila predsedniško kandidaturo, je pa vedno pripravljena pomagati. Hvala Tanja!

HASA se iskreno zahvaljuje posameznikom in društvom ter slovenskim državnim uradom za vso finančno pomoč in sodelovanje. HASA je pač samostojna, registrirana organizacija, nima pa lastnih dohodkov in je torej finančno odvisna od drugih. HASA dobiva finančno podporo od slovenskih društev, posameznikov in občasno tudi od Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU). ZRC SAZU je soustanovitelj HASE. Vsem prisrčna hvala!

Naslov in kontaktne osebe:

HASA-NSW, PO Box 280, Merrylands, NSW 2160;
E-mail: hasansw@optusnet.com.au

p. Darko Žnidaršič

predsednik, 02 9637 7147; mobitel: 0409 074 760

Maria Grosman

tajnica, 02 4954 8619, mobitel: 0412 440 330

Martha Magajna: 02 9609 6057

Margaret Hatežič (Wollongong): 02 4974 6990.

Odborniki HASA - NSW: Martha Magajna, Tania Smrdel, Maria Grosman, p. Darko Žnidaršič, Zora Johnson, Mihelca Šušteršič.

IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS

Igralska Družina Merrylands pripravi vsako leto po eno slovensko dramsko delo, s katerim se predstavi slovenskim gledalcem v Sydneyu, običajno tudi v Melbournu in včasih tudi v drugih krajih s slovenskim prebivalstvom.

Pod vodstvom novega predsednika Hermana Koželja tudi letos pripravljamo slovensko komedijo, to je vrsto gledaliških predstav, ki jo imajo gledalci najrajši. Pri tem pa se ves čas pojavljajo ovire, ki zaustavljajo priprave za nastop: vsakokrat, ko se delo resno začne, nekdo od igralcev odide na počitnice v Slovenijo,

kar seveda močno zavira vaje. Zadnji dve, ki jih je premamil klic domovine, sta Mihelca Šušteršič in Tanja Smrdel, ki obe nosita po eno od najvažnejših ženskih vlog v igri. Upamo, da bo po njunem povratku potovanj za nekaj časa konec in da se bomo lahko resno lotili dela in pripravili predstavo vsaj nekje proti koncu leta. Medtem pa želimo obema prijetne počitnice in da se kmalu in srečno vrneta.

Martha Magajna, Sydney NSW

Mihelca in Tanja na zadnji vaji igralske družine.

Na vajah Igralske družine nas je obiskal tudi pater Ciril. Na fotografiji z Eriko Koželj in patrom Darkom, ki tudi igra eno od vlog v igri.

Raztresen Marjan, Kulturne poti. Od Aljaža do Župančiča. Ljubljana, Mladinska knjiga, 2006. 106 strani, zemljevid (Slovenija na dlani). Prva vezna planinska pot ne le v Sloveniji, pač pa v Evropi nasploh je od leta 1953 Slovenska planinska pot, ki vodi od Maribora prek Pohorja in vseh najvišjih in najlepših gora na Triglav, nato pa se spušča vse do Ankarana, kjer se konča na obali Jadranskega morja. Kasneje so nadelali še več deset podobnih, tudi daljših planinskih poti. V zadnjem času pa je organiziranih več krajših pohodniških poti po različnih predelih Slovenije, ne le v gorskem svetu. Poseben čar in kulturno vrednost pa imajo poti, ki so posvečene spominom pomembnih, pa tudi slavnih Slovencev: pesnikom, pisateljem, slikarjem, pa tudi nekaterim za slovensko kulturo zaslužnim duhovnikom, kot so F. I. Baraga, F. S. Finžgar, J. Jalen, F. K. Meško, A. M. Slomšek, V. Stanič, A. Trstenjak, P. Trubar, M. Vetrovec itd. V drobni knjižici zbirke *Slovenija na dlani* je avtor predstavil opis 25-ih takih poti, predstavil posebnosti in znamenitosti ob teh poteh in besedilo opremil z lepimi lastnimi fotografijami. Pri ponatisu bi v knjigo lahko uvrstili vsaj še Kettejevo pot, ki vodi od Trnovega pri Ilirski Bistrici do Prema. Odprli so jo po zamisli Vojka Čeligoja šele letos, ob 130-letnici rojstva pesnika Dragotina Ketteja.

Ciril Velkovrh, Slovenija

IZ QUEENSLANDA

Mesec avgust je v Queenslandu eden najlepših mesecev, ko lahko v toplih zimskih dneh prijetno uživamo lepo naravo in prijetno sončno podnebje. Iz slovenske skupnosti pa lahko le poročam, da se odbor slovenskega društva Bocce Centre Planinka pripravlja na redni letni občni zbor, ki bo v naslednjih tednih. Upam, da se bo dosti rojakov zbralo na tem pomembnem sestanku.

Meseca avgusta, oziroma 21. 8. 1954, se spominjamo tudi prvega in tudi zelo uspešnega slovenskega družabnega večera v Brisbanu, ki so ga priredili prvi odborniki pod vodstvom pokojnega Cirila Vuga. Pokojni Janez Primožič nam je zapustil lepo dokumentiran zapisnik prvih sestankov in zabavnega večera, kjer je lepo razvidno začetno delovanje naše skupnosti. Nedavno pa so rojaki na Gold Coastu v cerkvi Srca Jezusovega prisostvovali na All Nations Mass, ki je pritegnila nad 1000 vernikov različnih narodnosti. Jana Čeh poroča, da je bilo navzočih nad 50 Slovencev z osmimi narodnimi nošami. Sveto mašo je daroval pomožni škof msgr. Brian Finnigan. Tamkajšnji Slovenci so se predstavili tudi s stojnico, kjer so prodajali kranjske klobase in kuhano vino. V Brisbanu pa se pripravljamo na Multicultural Mass (mašo narodov), ki bo v nedeljo, 27. avgusta, ob dveh popoldne v katedrali sv. Štefana, kjer bomo tudi Slovenci zastopani s prošnjo v slovenščini. Pred več kot dvajsetimi leti je v Brisbanu potekala že tradicionalna telovska procesija, kjer je bilo tudi sto tisoč vernikov, zbranih na tukajšnjem razstaviščnem prostoru - Brisbane exhibition ground. Pri tej verski prireditvi so bile takrat vedno zelo močno zastopane tudi narodne skupine s svojimi banderi. Slovenci smo se takrat zbirali pod banderi Marije Pomagaj in svetih bratov Cirila in Metoda. Odkar so bile na omenjenem razstavišču ukinjene procesije, so posamezne skupine vernikov nadaljevale tradicijo telovske procesije v nekaterih župnijah in športnih igriščih. Zadnja leta se čedalje več vernikov udeležuje Corpus Christi procesije v Nudgee Junior College. Tam smo se letošnje telovske

procesije udeležili tudi Slovenci z bandero Marije Pomagaj. Upajmo, da bo ta tradicija oživila, saj število navzočih na procesiji vidno narašča. Zanimanje za Multicultural Mass v katedrali se med evropskimi priseljenci očitno izgublja, saj letos sodelujemo samo še Slovenci, Portugalci in Albanci. Ostale sodelujoče narodne skupine so iz področja Azije, Pacifika in Afrike.

Naj še dodam, da se med nami organizira tudi avtobusno potovanje v Sydney na 32. mladinski koncert, ki bo v soboto, 30. septembra 2006. Kdor se želi pridružiti, naj pokliče Viko Gajšek na telefon 07 3204 7456. V tem mesecu je po vsej Avstraliji tudi nabirka za pomoč Leukemia Foundation, kjer nas je nekaj Slovencev vključenih v omenjeno zbiranje denarja, ki gre od hiše do hiše. Upam, da se tudi rojaki v drugih krajih radodarno odzovejo tej dobrodelni akciji. Dovolite mi, da ob tej priložnosti še posebej pohvalim Anico Markič za zanimiv dopis s potovanja po Sloveniji, kakor tudi Lentija Lenka za njegovo poročanje v zadnji številki Misli. Lep pozdrav iz Kraljičine dežele. *Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD*

Marica Podobnik z vnukinjo Melisso. Melissa je uspešno naredila izpit za inženirko kemije. Slovenci jo poznajo, ker je bila petkrat na mladinskem koncertu v Adelaidi, Sydneyu, Melbournu in Canberri.

Spoštovani v uredništvu Misli!

Ker sem opazila, da niste dobili moje naročnine za Misli, Vam bom poslala še en ček za petdeset dolarjev. Jaz grem danes domov v Slovenijo, zato me ne bodo prešteli v Avstraliji, ha ha, ha - da se malo nasmejemo.

Prosila bi vas, da objavite fotografijo, ki je bila prva narejena v Brisbanu in bo oktobra minilo 50 let (**fotografija spodaj**). Čeprav je v knjigi Pax et bonum - Mir in dobro (stran 49) napisano, da je posneta leta 1955, to ne bo držalo, ker je bil moj sin rojen leta 1955, na sliki pa že sedi na rami očeta, star eno leto. Vem, da boste rekli, kje so danes vsi ti ljudje. Veliko jih je že pomrlo. Na drugi fotografiji pa je moja vnukinja Melissa pri maši vseh narodov. Lani sem bila prav sama, kako se časi spreminjajo.

Ostale pa tudi lahko daste in poveste kaj so. Ker sem se potrudila, da sem šla do konca s to stavko. Na Planiki smo uspeli v petih letih narediti pot in vhod, da so lahko avtobusi peljali skozi. Saj je bila tista pot bolj podobna deročemu potoku kot pa cesti. Drugo leto so nam dali televizor in videorekorder, tretje leto smo uspeli narediti otroško igrišče. Četrto leto so nam naredili še

Alojzija Podobnik je naredila socialno delo in bo naprej študirala pravo.

eno stezo za balinanje in prostor za košarko.

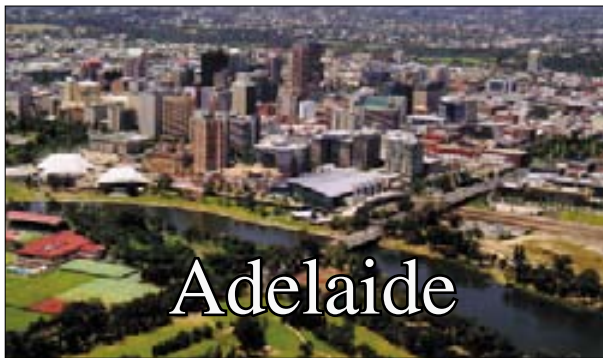
Najhuje pa je bilo, ko so prišli iz občine in smo morali narediti vse načrte na novo, ker so bili dosedanji prostori brez kuhinje, namesto kuhinje smo namreč imeli prostor za balinanje. Balinarska lopa zgleda res kot ena Betlehemska »štalca« s tistimi tramovi. In še dva umivalnika je bilo treba narediti in ljak za umazano vodo. To nas je stalo 4300 dolarjev. Načrti, ki jih je narisal mladi Andrej Špilar, so bili res le 200 dolarjev, občina pa je zahtevala 500 dolarjev, da so vse odobrili in nam dali žig, da smo lahko končno dobili tisti zadnji pregled inšpektorja. Inšpektor je rekel, da je ta papir vreden en milijon. Ko je prišel

zadnji inšpektor in vse pregledal, sem ga pa le prosila, če bi lahko dobila dovoljenje za cesto do balinišča. Tako bi bilo manj možnosti za nesrečo, saj bi bil dostop lažji. Inšpektor je to odobril, ampak šele lani decembra 2005. A ta novi odbor si je hitro naredil po svoje pot do stranišča. Različni ljudje, različne misli. Pa lep pozdrav!

Marica Podobnik, Brisbane QLD

Po sveti maši leta 1956 v Brisbanu: V senci košatega drevesa množica mladosti ob p. Rudolfu Pivku.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

NAŠA SKUPNOST je majhna in se ne dogaja kaj posebnega ali velikega. Pa naj začnem s praznikom Marijinega vnebovzetja. Ob 10. uri se je pri maši zbralo kar lepo število rojakov, seveda predvsem upokojencev in tistih, ki si še nismo zaslužili "penzije". Mladi so v šoli ali na delu, tako, da smo vse praznične maše predstavili na nedeljski urnik. Zvečer mladih ni, starejši eni težko vozijo ali nimajo prevoza. Kljub temu, da

je bila organistka na univerzi, smo prepevali med sveto mašo Mariji v čast. Po končanem bogoslužju smo imeli srečanje upokojencev. S kavo ali čajem so se okrepili in z obloženimi kruhki. Nato pa smo imeli tombolo. Nekaj igralcev je bilo srečnih in so dobili za dobiček steklenico vina, ki ga je pridelal in poklonil gospod Ivan Legiša. Posebnost tega vina je, da se ga niso dotaknili nobeni kemični pesticidi. Marije, ki so praznovala, so dobile veliko čokolado, ostali pa vsak eno žabico (pa, da ne bi kdo mislil, da živo, pač pa iz

Rozka Smith roj. Ahlin je v veliko pomoč p. Janezu pri računalniškem delu.

čokolade). V takšnem prijetnem vzdušju predvsem po zaslugi gospe Pavle Čeligoj, ki je klicala številke in je bila polna humorja, je tako čas hitro minil in kosilo je bilo pripravljeno: domače kolone s koroškimi ajdovimi žganci. Po kosilu pa smo še eno igro zaigrali, nato se razšli dobre volje. V septembru, na mali šmaren, se bomo zopet srečali ob družabnih igrah in na kosilu. V torek, 25. julija 2006, na praznik apostola Jakoba, je v krogu

prijateljev praznovala **osemdeseti rojstni dan gospa ANA BRAND (na fotografiji zgoraj)**. Ob 11. uri smo se pri sveti maši zahvalili za vse prejete dobrote in tudi za težke čase, ki jih naši slavljenci ni manjkalo v življenju in posebej prosili za zdravje. Nato smo se preselili v našo dvoranico in imeli lepo popoldne. Gospa Ana je vedno rada pomagala in še vedno pomaga pri našem verskem in kulturnem središču. Kljub letom in rahlemu zdravju še vedno, ko pride na vrsto, rada speče odlične krofe in speče štajerski jabolčni štrudelj. Pri obnovi v cerkvi in hiše je vedno dala svoj dar. V imenu skupnosti sem Ani hvaležen za njeno zvestobo in pomoč in ji kličem: Draga gospa Ana, Bog Vas živi še na mnoga leta, da bi še dolgo s svojim nasmehom in prijazno besedo prihajala v našo skupnost!

Zadnjo soboto v septembru, 30. 09. 2006, ko bo koncert v Sydneyu. Našo versko središče bo zastopala gospodična Chantel Zupančič. Chantel že kar nekaj časa bere prošnje pri sveti maši in je od birmancev, ki so prejeli zakrament svete birme v letu 2004, edina, ki redno prihaja s svojo mamo Ane Marijo in staro mamo k slovenski sveti maši. Kadarkoli je treba kaj zaigrati na flavto, to Chantel rada in s ponosom stori. Zato smo veseli, da bo zastopala našo versko skupnost iz Adelaide. Upam, da bo imela več spremljevalcev, ki ji bodo dajali korajžo na koncertu. **p. Janez**

SPOMINI – NAČRTI – SANJE – USTVARJANJE – VESELJE IN KONČNO SLOVO ZA SLOVESOM ...

Po koncu druge svetovne vojne so se slovenski fantje in dekleta srečevali v vaških gostilnah, ob zidovih hiš, za ograjami skednjev in v mestnih kavarnah za kratke, skrivnostne pogovore ... Kdaj pa kdaj so bile prisotne tudi družinice ...

»Šššš. Kdo? Pazi! Dobro! ... Pa naj bo jutri ob istem času ... Tiho! ...« Mirno so stopali proti domu – k počitku, ki ga ni bilo. Naslednji večer so se tiho pojavili v senci lipe v pričakovanju navodil. Izza vogala je pristopil poznan, vendar dokaj nov obraz krepkega hribolazca v gojzerjih. Nastala je grobna tišina ...

»Tako, poslušajte. Načrt je bil prekrižan,« je skoraj hlastno izrekel Stane. Z odprtimi usti je skupinica obmolčala.

»Moj stik mi je povedal, da se jutraj straža na meji zaostri.«

Sledilo je globoko vzdihovanje.

»Ničesar nimamo s seboj. Kaj pa slovo?«

Stane jo skoraj zahropel:

»Kakor hočete! Zdaj, ali pa pozabite name.«

Prisotni so vzdihnili in se vprašujoče zazrli v nebo. Stanetov glas jih je prevzel.

»Pojdimo! Stopajte tiho čez kamenje na poti proti gmajni. Ob Bohorjevi parceli se ustavimo in od tam dalje ste sami čez mejo ... Hvala za tiste dinarje in pazite na stražo!«

»A, ja, Bojan, da veš – kot smo se dogovorili!«

»Tiho!«

Strah, trepetanje in trmasta korajža jih je spremljala čez drn in strn ...

V temni noči so prisluškovali morebitnim ostrim stopinjam škornjev stražnikov, pokanju suhih vejic in sunkovitemu utripanju svojih src ... Končno so se pognali proti ali čez mejo in počile so puške ... V diru so se sčasoma ozrli nazaj in zaslišal se je Bojanov krik: »Ne, Tonček, naprej, samo naprej! Franciju ne moremo več pomagati!...«

Drug za drugim – zdelo se jim je kot neskončnost - so končno posedli na travnato pobočje. Prepoteni in drhteči so se objeli in zaihteli ...

»Kje smo? Kam gremo?«

Mestne lučke so jim bile kažipot v neznane kraje ...

Sledilo je iskanje morebitnih znancev, prijateljev, celo sorodnikov; prijava na policijskih uradih in prva srečanja s tujim jezikom ter ostra bolečina v srcih ...

Skoraj ironično, vendar prav ta grozotni čas nevednosti

»KJE? KDO? KAM?« je ustvaril dobra spoznanja, ki so vodila v večna, trdna prijateljstva ...

Iz prvih zatočišč – taborišč – kampov – so ti naši ljudje odpotovali preko oceanov v neznani, daljni svet: v Ameriko, Avstralijo, Novo Zelandijo, Kanado, Argentino ...

Čas je tekel – dnevi, tedni, meseci. Iz ladje v tuja mesta, na podeželje – spet v zatočišča, taborišča. Spet tuje zveneče besede in čudno dišeča hrana ...

Končno tudi različna službena mesta: od gozdarstva, kmetijstva, tovarniške zaposlitve, čiščenja ... Doktorati so odpovedali in znanstvenik se je znašel v klavnica ali polnil konzerve z marmelado. Med prišleki je krožil izrek: Novoprišli akademiki so dobili nove lopate, neizobraženi pa stare ...

A stari, domači rek, da **SILA KOLA LOMI** je bil še bolj veljaven in tiste mlade, delavne roke, so postale žuljave v sili preživetja, pomoči domačim in v skrbi za jutri ... Iz boječih, pogumnih mladincev in srednjeletnikov so dozorevali pridni ljudje. Prilagodili so se tujim navadam, novemu sistemu, posebno pa še zvoku pogovornega jezika ...

A želja po domači besedi in okolju ni usahnila. Ponovno so se začeli prijatelji sestajati na zmenkih. Sanje po skupnosti v tujini – po skupnosti z istim jezikom, istimi pesmimi, podobno utripajočim srcem in načrti ter upi, so dozorele v ustvarjanju. Veliko prostovoljnega dela, neizmerna ljubezen do jezika, do slovenske pesmi, knjige, glasbe, iger; želja po delitvi sreče, žalosti in obupa jih je s trdnimi vezmi vklepala v močno, majhno, a kljub vsemu zavedno slovensko skupnost ...

Ni nam bilo mar, da smo po celotedenskem delu darovali proste vikende in del svojih prihrankov za gradnjo skupnih streh **ČUDOVITIH SLOVENSКИH SREDIŠČ VSEPOVSOD**.

V desetletjih so zrasli slovenski domovi, verska središča, potekali so tečaji slovenskega jezika za otroke, delovale so dramske skupine, igrali ustanovljeni slovenski ansambli. Srečanja mladih in starejših Slovencev na piknikih in izletih so bila vesela, posebno še pod skupnimi strehami ...

Slovenci v različnih delih Melbournea so imeli enake želje, z navdušenostjo in voljo za trdo delo. Razdalje so tako velike; pa so v desetletjih rasli slovenski domovi, s športnimi prostori, slovensko šolo, športnimi

skupinami, plesi, kulturnimi programi, razstavami – toliko dejavnosti v več predmestjih. Veliko čudovitih, trdnih, mogočnih stavb ...

Še danes je v tej družbi veselo ...

Spominjam se besed, da je slovensko gibanje v Viktoriji imelo temelje v St. Albansu. Sama sem se pridružila skupnosti šele leta 1958, ko sem prišla v Avstralijo in začela vrteti ciklostil za vabila v Prahran Town Hall in časopis *Vestnik*. Vse to se je tista leta dogajalo na domu dobrih mame in očeta Hartman – Čar v Essex Street, v Pascoe Vale. K maši smo hodili v St. Francis cerkev v mestu in nekje v Fitzroyu, kjer smo igrali in gledali dramske predstave. Po letih pa smo dobili našo lepo cerkvico v Kew, v slikovitem gorenjskem stilu, katero so gradili takratni mladeniči pod vodstvom patra Bazilija.

Slovensko društvo Melbourne je dobilo svoje prostore v Princess Street v Carltonu vse do leta 1972, ko nam je ansambel Lojzeta Slaka in fantov iz Praprotna navdihnil željo po večjem, višjem, novejšem domu. Več kot 3000 ljudi je prisluhnilo nastopajočim v Sir Dallas Brooks Hall in velika množica Slovencev je spremljala Moombo Parade po ulicah Melbournea ob reki Yarli. Tej prireditvi v sklopu Slovenskega društva Melbourne so sledili drugi obiski umetnikov iz Slovenije, takrat še pod okriljem Jugoslavije, in vsi v nujnosti vizumov, kar je zahtevalo konzularna posredovanja. Sledili so sestanki, raznoterosti in predlogi združitve tedaj obstoječih slovenskih društev. Rojevali so se načrti in iskanja večjega (kot slovenski hribčki), višjega zemljišča, ki bi idealno služilo nam vsem kot novo slovensko središče. Več skupin je iskalo in predlagalo prostore; prodan je bil Slovenski dom v Carltonu in zgradil se je slovenski dom v Research, za katerega zemljišče smo našli Lojze Kranjc, Jaka Korošec in midva z Ivom. Po slovenskih gradbenih načrtih, ki jih je izdelal arhitekt Peter Florenini, je v zgodnjih sedemdesetih letih zrasla tipična gorenjska hiša, z lesenim balkonom, sedaj bogato okrašena z nageljčki in pelargonijami. Veliko dvorišče krasi vodnjak pod lipami, okrog pa so klopi. Glavni vhod na zemljišče je zgrajen v obliki kozolca; ob poti vabi kapelica v strmino s tihim spominom na preminule člane ...

Pri vseh klubih tudi gostiln in balinišč ne primanjkuje, kakor tudi ne lovske koč, slovenske šole in knjižnice.

Pred tremi desetletji se je ustanovila krovna organizacija za slovenska društva v Viktoriji – Koordinacijski odbor slovenskih organizacij v Viktoriji, ki se je kasneje preimenovala v Svet slovenskih

organizacij Viktorije, ko naj bi se letno ob skupščinah menjalo vodstvo, da bi nove ideje lahko delovale vzpodbudno in nepristransko med vključenimi društvi. In predlogi vsakega društva bi bili prerešeni in z večino glasov sprejeti ...

To je bilo tako močno zaželeno, da so nova društva potrebovala enakopravnost, kajti najstarejše društvo, Slovensko društvo Melbourne, je z dolgoletnimi izkušnjami nekako prednjačilo pred društvom Ivan Cankar iz Geelonga, Planico iz Springvala, Jadranom iz Diggers Rest in pred kasneje ustanovljenim društvom *Veseli lovci* iz St. Albansa, ki zaradi takratnih različnih mnenj ni bilo vključeno.

Spominjam se: Kot takratna radijska napovedovalka skupno z vsemi takratnimi narodi Jugoslavije in iniciativna članica – tajnica SSOV-ja sem bila željna združenja vseh Slovencev. V tem času so se prijavljali za obisk Avstralije vsemogoči umetniki in drugi obiski iz tedanje Jugoslavije – Slovenije in odločitve so bile zapletene. Vendar, ker smo tudi mi občasno trmasto zapleteni, je nastal vzrok skupnega odločanja.

V času slovenskega boja za samostojnost pred petnajstimi leti je sila po vključitvi, biti del nujnosti, biti del spremembe, ponovno vzplamtela, ko so radijski programi in časopisje prižgali iskre nepričakovanih trenutkov. Tisti strah pred jutri za domače v Sloveniji je skliceval in družil rojake po svetu v aktivno skupnost, vezal skoraj kot domotožje v povojnih letih. Nastopile so nove delovne sile z idejami in nalogami: Slovenski narodni sveti pod okriljem Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. To združenje je aktivno delovalo z iskrenim namenom, da se Slovincem v domovini nudi pomoč in oporo v zgodnjih devetdesetih letih, v času osamosvajanja naše rodne domovine Slovenije.

Naša druga domovina Avstralija je bila prva prekomorska država, ki je podprla in priznala samostojnost Slovenije, nakar se je delo Narodnih svetov po svetu nadaljevalo v oporo narodu v domovini in v Melbourneu ustanovilo nujno potrebno slovensko dobrodelno organizacijo ...

Dolgoletno obstoječa slovenska društva, ki so sestavljena iz članov – ljudi, ki so preživeli politične strahote druge svetovne vojne in zbežali v tuji svet, so te dogodke doma in po svetu pazljivo, skoraj boječe opazovala. Vendar je bil tisti junijski dan leta 1991 dan zmagoslavja za vse Slovence po svetu in doma (vsaj tako mislim). In verjetno bi tisti trenutek rodil še bogatejše sadove, če bi naša slovenska trmoglava nevoščljivost tistega junija 1991. leta združila vse

Slovence po svetu in doma v tisto pridnost, ki je tako značilna za naš mali slovenski narod ...

Tako bi tudi Svet slovenskih organizacij Viktorije, katerega smo ustanovili pred tremi desetletji v Viktoriji, lahko deloval širše in bolj pozitivno za vse nas, vsaj po Viktoriji, če že ne v Avstraliji. Začetna iniciativna ideja tega združenja je bila želja pomagati vsem organizacijam in Slovencem tukaj pri odločilnih trenutkih našega skupnega delovanja oziroma načrtovanja, kar je tudi dokaj aktivno v do sedaj vključenih organizacijah.

Želim dodati moje, in mislim da splošno občudovanje in zahvalo vsem zlatim, pridnim rokam, zahvaliti se pridnosti vseh in vsakega člana - delavca v vseh naših središčih – ne glede na to kje in kdaj so bila postavljena. Žal pa mi je, da v vsem tem lepem, bogatem slovenskem življenju v Avstraliji, v družbi in med petjem v mogočnih slovenskih domovih, nismo pred desetletji skupno pomislili in načrtovali za danes. Samo pater Bazilij je imel vizijo in priznal resničnost, da bomo tudi mi danes starejši in se ne bomo več vozili dolge kilometre do cerkve in večine slovenskih društev. Večina voditeljev se s tem ni strinjala in rekli so mi, da sanjam, ko sem naštevala, da bi lahko balinali, brali knjige in kramljali ob kavici s sosedi, ali igrali mini golf, se namakali in sproščali vse leto v pokritem, ogrevanem plavalnem bazenu – vse pod zdravniško oskrbo in nadzorstvom. K nedeljskim mašam bi se odpeljali z avtobusom v versko središče ali v kapelico v tem ali onem slovenskem počitniškem središču, kjer bi premišljevali, obujali spomine ...

Želja po slovenskem jeziku, po slovenski pesmi, knjigi (izdali smo zgodovino Slovencev – *Slovenians from the Earliest Times* (Draga Gelt), *Pax et Bonum* (Draga Gelt in Veronika Ferfolja), mnoge pesniške zbirke, *Opisno bibliografijo* (Milena Brgoč) in plošč ter CD-jev), domači družbi ne bo nikoli splahnela – le naša telesa so se utrudila ... Toda, kot vidite, so res bile le sanje!

Složnost in razumevanje - ni uspelo. Hvala patru Baziliju in sodelavcem za Dom matere Romane.

Mi se pa sedaj kot sedemdesetletniki, osemdesetletniki in devetdesetletniki več ali manj samotno poslavljamo, in naša čudovita slovenska središča bo morda kdo drug užival, čistil in krasil; namesto da bi naš trud že dolga leta uživali sami?

Je pač tako: Živimo v svetu, kjer vsak po svoje misli in načrtuje.

Uspeh in zadovoljstvo zahtevata vdanost, pridnost, predvsem pa odprtost, strpnost in razumevanje ...

Helena Leber, Melbourne VIC, 13. julija 2006

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Sts.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Prvo nedeljo v avgustu, na praznik Jezusove spremenitve na gori ter ob praznovanju Marije Angelske – Porciunkule, je v naši cerkvi v Kew ob 10. uri vodil somaševanje in pridigal gvardijan frančiškanskega samostana St. Paschal's iz Box Hilla pater Phillip Miscamble, kajti provincial avstralske frančiškanske province pater Stephen Bliss, ki nam je obljubil, da bo ta dan z nami, je bil nujno zadržan in se je opravičil. Somaševala sva p. Arul Mariadass in p. Ciril. Pater Arul je doma iz Malezije in študira v Box Hillu. Pri nas je bil spet tretjo nedeljo v avgustu. Že pri prvem obisku je bil izredno vesel in se je srečal z mnogimi v dvorani.

Sredi meseca avgusta smo praznovali največji Marijin praznik, **Marijino vnebovzetje ali veliki šmaren**. Dan je bil čist kot kristal: lepo, sončno vreme, brez vetra, ki je zapihal naslednji dan. Pri deseti sveti maši so se nam pridružili g. Vlado Bizjak, špiritual v malem semenišču v Mariboru, Sebastijan Kristovič, bogoslovec 4. letnika teološke fakultete v Mariboru in prof. dr. Zdenka Zalokar Divjak. Pri deseti in večerni sveti maši, pri kateri so peli naši pevci, smo imeli obnovo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

Na tretjo nedeljo imamo po deseti maši redno družinsko kosilo. **V nedeljo, 20. avgusta, smo se spomnili 50-letnice prihoda p. Bazilija v Avstralijo**. Draga Gelt je pripravila video projekcijo iz filmov, ki jih je posnel p. Bazilij. Pater Bazilij je prispel v Sydney avgusta 1956, v septembru 1956 pa se je naselil v Padua Hall, ki jo je potem, ko so avstralski frančiškani prenehali z dejavnostjo v tej hiši, dobil v najem za migrantski hostel in sedež slovenskega misijona za Viktorijo, Južno Avstralijo in Tasmanijo. Dom je preimenoval v Baraga House in tako imamo danes na vrtu poleg kipa sv. Antona Padovanskega tudi kip Friderika Barage. Ta dan smo izrekli tudi posebno zahvalo

in priznanje s šopkom rož naši knjižničarki Mariji Oppelt Oppelli za njeno vestno in skrbno delo v Baragovi knjižnici vse od leta 1976 do danes.

Na zadnjo nedeljo v avgustu, 27.08.2006, bomo obhajali očetovski dan, teden pred samim praznikom. Naših očetov, dedkov, nonov in starih starih očetov se bomo spomnili pri deseti maši. Med mašo bosta prejela sveti krst Carla Ruby Anderson (oče Christopher Julius, mama Anita Susan Sluga) in Callum James Moloney (oče Christopher Simon, mama Yelka Marica Kutin). Po maši pa bo v dvorani lep program, ki ga pripravljajo otroci Slomškove šole, folklorna skupina Iskra, pevci našega pevskega zbora in še posamezniki, ki bodo nastopili na slovenskem koncertu v Sydneyu 30. septembra letos.

Naš nekdanji ministrant ANDREW BRATINA je dopolnil 21 let. Na slovenskem društvu Planica so mu 5. avgusta 2006 pripravili lepo praznovanje v družbi domačih, sorodnikov in prijateljev. Zaželeli smo mu, da z Bogom potuje skozi življenje.

Na fotografiji je Andrew s sestrama Melisso in Nathalie, bratom Mathew-jem, mamo Lidijo in očetom Alexom.

V ponedeljek, 28. avgusta, bo prispel v Melbourne p. Valerijan Jenko, ki bo nadomeščal p. Cirila do 23. septembra. Alojz Božič, oče patra Cirila, bo letos dopolnil 80 let, starša misijonarke Marije, Frančiška in Miha Anžič, pa sta 25. avgusta letos postala zlatoporočenca. To je tudi glavni razlog za to kratko pot v domovino. Dom je tako dolgo dom, dokler tam živita oče in mati ali vsaj še eden od njiju - to modrost poznamo vsi. Ko njiju več ni, je vse drugače. Hvala Bogu tudi za brate in sestre ter njihove družine in seveda še druge sorodnike, domače farane, sobrate in prijatelje. Veselo bo pa tudi snidenje z Rodetovo družino: Andrejem, Moniko, Ksaverjem, Kati in Erikom. V začetku letošnjega julija so nastopili novo diplomatsko službo v Parizu. Ohranjamo lepe prijateljske vezi iz časa, ko je Andrej služboval na Veleposlaništvu RS v Canberri.

Zahvala za prostovoljno delo, ki mora biti opravljeno redno vsak teden. Zahvalo objavljamo redno v tiskanih tedenskih Oznaniilih, pa naj bo danes vsaj nekaj tega zapisanega tudi tukaj: Zahvala Mariji Oppelt Oppelli, Tonetu Brnetu, Ivanu Trebše in Bernardu Brenčiču za urejevanje financ in Mariji za delo v knjižnici; Marku Zitterschlagerju in Chrisu McKeanu za vodenje finančnega poslovanja in pripravo davčnega poročila (GST); za čiščenje cerkve vsem, ki so pripravljene enkrat mesečno za Božji Ion počistiti hišo Božjo: Fani Šajn, Francka Anžin, Milka Šerek, Rozi Urdih, Jelka Hojak, Marija Kerec, Anica in Ivan Horvat, Katica in Romeo Hvalica, Marija Jernejčič, Milena Birsa, Vida Kravos, Lora Vičič, Tilka in Valentin Lenko, Marija in Janezu Rotar, Marija Butkeraitis; Angelci Veedet za pranje mašnih prtčkov in Fani Šajn za pranje oltarnih prtov; Ivi Jerič za pranje ministrantskih oblek; za redno krašenje cerkve Fani Šajn in Francki Anžin; Anici in Renatu Smrdel za skrb za rože na oknih in zelenje na dvorišču Baragovega doma ter Olgi Bogovič in sodelavkam za skrb za vrt in cvetje v lončnicah ob cerkvi. Ekipi, ki

kosi travo in ureja okolico: Valentin Lenko, Jože Rozman, Ivan Horvat, Bernard Brenčič, Tone Mikuš, Franc Žužek, Matevž Jereb, Martin in Tone Knap, Franc Tomažič, Maks Korže, Janez Mesarich. Ivan Horvat je obrezal ciprese in odpeljal poln kamion plevela na zbirališče zelenja. Ob malici so možje obujali spomine na fantovska leta, ko je na mestu sedanje lurške kapele gospa Emilija Kregar imela vrt, kjer je rasel radič za fante, ki so živeli v Baragovem domu. Tam blizu je imel p. Bazilij papige, rozele, kokatuje in polno palčkov. Lojze Jerič, ki je tedaj živel na farmi v Millicentu pri Mt. Gambier v Južni Avstraliji (1955 – 1964), jih je nalovil in brat Lojzetove žene Ive, Jože Rozman, jih je pripeljal v Kew. V 60-letih je kokatu (cockatoo) p. Bazilija prišel na radijska in časopisna poročila, ko je s kljunom prelomil žico, na katero je bil privezan za nogo, poletel in pristal na električni žici ter z žico, ki jo je imel na nogi, naredil kratek stik. In Kew je bil brez elektrike! - Zahvala Alexu Bratini za električna popravila ter Štefanu Ceku za novo omarico in ureditev prostora ob novem štedilniku v kuhinji v dvorani, kjer je društvo sv. Eme kupilo novi štedilnik. Franc Rozman je kupil, naredil in podaril posebej oblikovano mrežo, ki jo Štefan Cek in Tone Bogovič nameščata na nekaterih mestih Baragovega doma, da se bomo vsaj malo obranili golobov. Franc Rozman je tudi prenovil in priredil stojalo za novo vrsto votivnih svečk. Lojze Jerič, Alex Bratina, Stanko in Gary Debelak so položili nove robnike na grob p. Bazilija, Rudi in Ema Iskra pa urejata zemljo in nasaditev rož.

Ob sredah ali četrtkih se redno zbirajo na pevskih vajah **naši pevci** pod vodstvom pevovodkinje Metke McKean, organistov Katarine Vrisk, Katarine Peršič ali Lentija Lenka. Pevci so: Tilka in Valentin Lenko, Nada Slavec, Francka Anžin, Zorka Dorut, Anica Pekolj, Iva Mandelj, Helena

ROŽICA PIRC je praznovala 20. avgusta 2006 svoj 70. rojstni dan. Že nekaj dni pred tem smo klicali Božjega blagoslova na njeno nadaljno življenjsko pot. Rožica in Jože Rozman sta dobra sodelavca našega misijona.

Trinnick, Afra Trebše, Ivan Horvat, Viktor Ferfolja, Nino Burlovič, Jože Grilj.

Učiteljice Slomškove šole: Veronica Smrdel Roberts, Metka McKean, Lidija Bratina, Marija Anžič; voditeljica tečaja za odrasle Draga Gelt.

Ministrantje in akolit Chris McKean, ki pripravi nedeljsko razmišljanje v angleščini.

Društvo sv. Eme in sodelavci:

Olga (predsednica) in Tone Bogovič, Marta in Franc Krenos, Ana Marija in Štefan Cek, Marija in Stanko Debelak, Hilda Vidovič, Francka Anžin, Ivan in Anica Horvat, Ivan in Tilka Horvat, Marija in Ivan Lapuh, Ana Špacapan, Martha in Janez Kohek ter sodelavci iz St. Albansa, Campbellfielda in Springvale.

Mežnarji: Maks Korže, Srečko Brožič, Feliks Grandovec, v Geelongu Gusti Glavnik, v St. Albansu Loyd in Marko Zitterschlager.

Molitvena skupina se sedaj zbira vsak petek ob 10. uri dopoldne; vodi jo Fani Šajn. Vedno pa so cerkvena vrata odprta za vse!

Pakiranje Misli:

Delo opravi skupina prostovoljcev. Julijsko-avgustovske Misli so za pošto pripravili (zbrani po abecednem redu): Marija Anžič, Anka Brgoč, Rok Bučar, Gabrijela Burgar, Marija Grl, Jelka Hojak, Marija Kerec, Zora Kirn, Maks Korže, Mimi Mejač, Marija Oppelli, Anita Pleško, Angelca Veedetz.

V domu matere Romane je zaposlenih 30 uslužbencev. Dom vodi upravnica Sandra Krnel.

Zaupniki doma matere Romane so:

Stanko Prosenak (predsednik), Marko Zitterschlager, Ana Marija Cek, Simon Grilj in David Hvalica. Na to službo so bili prvi zaupniki imenovani na predlog pokojnega p. Bazilija. Zaupanje – Trust pa jim je podelila avstralska frančiškanska provinca, ki v uradnih formalno-pravnih zadevah zastopa slovensko frančiškansko provinco. Zaupniki so seveda povsod odgovorni tistemu, ki jim je zaupal, poveril »trust«. Tudi današnji zaupniki opravljajo svoje delo zastonj in sicer po zaupanju vodstva obeh frančiških provinc. Dom matere Romane je namreč le ena izmed dejavnosti slovenskega katoliškega misijona v Melbournu, katerega vodi duhovnik, ki ga na to mesto predlaga slovenska frančiškanska

provinca, dekret mu podeli predsednik Slovenske škofovske konference, s katerim se predstavi Avstralski škofovski konferenci in melbournskemu nadškofu, ki mu potem da pisni dekret (Faculties) za njegovo službo v nadškofiji. V Cerkvi so, hvala Bogu, vse odgovornosti točno določene in da se to tudi v praksi uresničuje, so zato vzpostavljeni vzvodi nadzora. Saj poznate tisto: »Zaupanje je dobro, nadzor je najboljši!« Vse dejavnosti misijona usmerja, vodi, nadzira in zanje odgovarja voditelj misijona, ta je odgovoren svojemu provincialu in njegovemu definatoriju pa tudi vodstvu avstralske frančiškanske province ter melbournskemu nadškofu, ti pa imajo svoje predstojnike v Rimu. Tako enostavno in zapleteno je to! Včasih so bile tudi v Avstraliji stvari bolj po domače, danes pa je na vseh področjih življenja vse več zahtev, zato tudi več zakonov in vodenja knjig poslovanja. Po bolnišnicah ali domovih za starejše, lahko vidimo, kako se mučijo s papirji in formularji vseh vrst. Še policisti pravijo, da imajo več dela s papirji kot z lopovi.

Štefan Cek in Franjo Kravos sta prepleskala že mnogo sob, nazadnje sobo številka 3 v drugem tednu avgusta. Bernard Brenčič (naš handy man) pa je, tako kot že za mnoge druge sobe, tudi za to naredil novo omaro, ki mu jo je omagal montirati njegov brat Franc. Baragov dom pa redno na dva tedna temeljito počistita Marta in Franc Krenos.

Marija in Lojze Kerec sta podarila servis krožnikov,

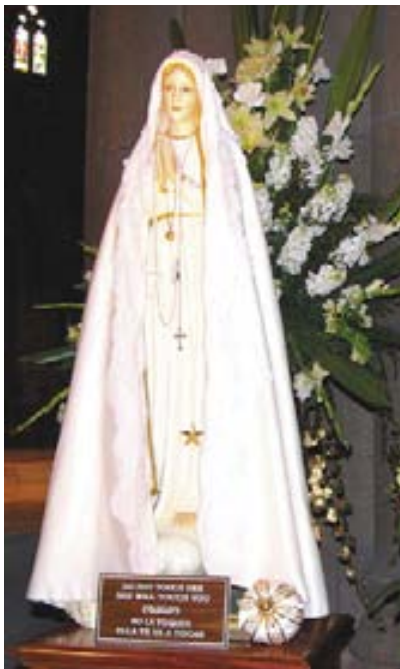

Ujeli smo jih sredi dela v kuhinji slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, v nedeljo, 13. avgusta 2006.

Pepi in Tone Mikuš pripravljata tapeciranje sedežev, ki so v prezbiteriju (del cerkve ob oltarju). Pevec Ivan Horvat je na tekmovanju vin na Elthamu dobil dve priznanji za kvaliteto pridelanega vina in dva zaboja je prinesel tudi v našo shrambo. Tam je že tudi vino Franca in Marije Vodušek iz Yarrowonge. Družina Janeza Mesaricha je podarila narodno nošo in družina Veronike Seljak iz Geelonga je podarila že drugo narodno nošo in avbo. Angelci Povh zahvala za šivanje bluz za narodne noše in peko krofov ob različnih priložnostih. Veliko dobrotnikov ostaja neimenovanih ne pa pozabljenih: prinašajo rezance, pecivo, razne »zdravilne rož'ce«. Mnoga imena so bila zapisana tudi v Mislih, številka 6 in 7 - 8. Bog lonaj vsem! Tudi tistim, ki sicer ne morete več priti v Kew, a slovenskega misijona niste pozabili in se nas spomnite s svojim darom. Moram pa dopisati tudi sledeče: V teku let in desetletij se je nabralo po omarah in sobah veliko lepih stvari in včasih se spravimo k pospravljanju. Če najdete kaj takšnega, kar mislite, da bi lahko še komu podarili, peljite to k St. Vincent de Paul, Salvation Army, The Smith Family ali kakšni drugi humanitarni organizaciji, ki zbira te stvari. Najprej seveda poizvedite po telefonu, kaj in kje sprejemajo. V rumenem telefonskem imeniku (Yellow Pages) iščite pravi naslov pod Charities & Charitable Organisations. Pri nas v Kew imamo v nekdanji stari kapeli, ki nam sedaj služi kot skladišče, že vsega polno do stropa in zato ne sprejemamo ničesar več. Bo pa lahko obleka, pohištvo ali kaj drugega uporabnega prav prišlo tistim, ki pri zato odgovornih organizacijah iščejo pomoč. Hvala!

V tednu od 8. do 13. avgusta je romal po Viktoriji kip Matere Božje iz Fatime. Kip je blagoslovil papež Pij XII. in od tedaj roma po vsem svetu. V Avstraliji je bil zadnjikrat pred desetimi leti. Za gotovo

Kip Fatimske Matere Božje predno je nanj nadškof dr. Denis Hart položil krono.

je bila slovenska udeležba v sredo, 9. avgusta, v cerkvi pri karmeličanskem samostanu v Kew: Carmelite Monastery, 94 Stevenson Street, Kew, ter v soboto, 12. avgusta, v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Somaševanje in molitev rožnega venca je vodil nadškof dr. Denis Hart.

Prva nedelja v septembru je angelska nedelja. Na Brezjah bodo obhajali 99. obletnico kronanja milostne podobe Marije Pomagaj. **V petek, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva ali mali šmaren.** Praznična sveta maša bo ob 10. uri dopoldne. V četrtek, 14. septembra, je praznik povišanja sv. Križa, god slovenske frančiškanske province, naslednji dan, 15. septembra, pa god žalostne Matere Božje. Zadnja nedelja v septembru, 24. septembra, je Slomškova nedelja.

V oktobru bomo poživili molitev rožnega venca. Nedelja, 1. oktobra 2006, je rožnovenska nedelja. Ker bo tisto nedeljo kar precej naših rojakov v Sydneyu, bo v Kew sv. maša samo ob 10. uri dopoldne. Rožni venec v oktobru bomo skupno molili 20 minut pred sveto mašo ob nedeljah, petkih in sobotah.

Drugo nedeljo v oktobru, 8. oktobra 2006, bo v Kew sv. maša kot redno na drugo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldne, ob 11.30 v Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Bo pa to

nedeljo ob 2.30 popoldne procesija z Marijinim kipom in molitvijo rožnega venca na prostoru ob **katedrali sv. Patrika v Melbournu, nato pa bo maša narodov** ob somaševanju izseljenskih duhovnikov melbournske nadškofije. Somaševanje bo vodil nadškof dr. Denis Hart. Z nami bo tudi škofov vikar za pastoralo priseljencev dr. Hilton Deakin. Slovenci bomo v množici narodov zastopani z izstopajočimi narodnimi nošami, z banderami, pesmijo in molitvijo v slovenščini. Rojaki iz Melbournu ste lepo povabljeni k temu vsakoletnemu izrazu veseljnosti katoliške Cerkve v naši nadškofiji.

Prijave za sodelovanje in potovanje

na **32. slovenski koncert**, ki bo 30. septembra letos v Sydneyu, sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. Potovali bomo z dvema avtobusoma. Če se še kdo želi prijaviti, naj to stori čim prej. Avtobusa bosta odpeljala izpred cerkve v Kew v četrtek, 28. septembra 2006, ob 7. uri zjutraj. V petek bomo imeli organizirano turo, v soboto bo za potnike prosto do koncerta, nastopajoči bodo imeli vaje in ob 4. uri popoldne nastop na koncertu. Po koncertu bo večerja in ples ob glasbi in petju izvrstnih mladih slovenskih glasbenikov. V nedeljo bo ob 9.30 dopoldne sv. maša v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, sledilo bo kosilo ter ob 12.30 odhod avtobusov za Melbourne. Prihod v Kew je načrtovan okrog polnoči. Na razpolago so prijavnice za nastop na koncertu. Dobite jih pri izhodu iz cerkve.

V BARAGOVİ KNJIŽNICI dobite novo knjigo, pesniško zbirko nekdanjega melbournskega rojaka Petra Košaka z naslovom **KO MISEL SREČA MISEL**. Knjigo (116 strani) je v samozaložbi izdala Stanka Gregorič in nam jo tudi poslala, za kar se ji tudi zahvaljujemo. Cena knjige je 25 dolarjev.

KRST: Ava Nicola ZIDEK, rojena 28.07.2005 v Dandenongu VIC. Oče Vaclav, mati Crissy Balakas. Botra sta Paul in Linda Balakas. Krstil je slovaški duhovnik g. Peter Vojtko, 29.07.2006.
Jordan BRODEJ, rojen 30.11.2005 v St Albansu VIC. Oče Paul, mati Nia Legas. Botra sta George Zeine in Julie Puglia. Sv. Ciril in Metod, Kew, 12.08.2006. Čestitamo!

ODŠLI SO:

V večernih urah 27.07.2006 so našli mrtvo na njenem domu v St. Albansu **ANICO ŠIVEC** roj. **ŽUŽEK**. Umrla naj bi v noči od 24. na 25. julija, na mrtvaškem listu ima zapisan dan, ko so jo našli: 27.07.2006. Rojena je bila 12.11.1942 v vasi Mali Ločnik pri Turjaku, v družini petih otrok: starejši brat Jože živi v Canberri, brat Toni v domači vasi, mlajša sestra Bernarda (Nadja) v Ljubljani in mlajši brat Izidor tudi v Ljubljani. Anica je zapustila dom, ko ji je bilo 15 let. V Ljubljano se je šla učiti

Janez Kure iz Geelonga je raztegnil harmoniko v melodije Visoko nad oblaki leti srebrna ptica - 15. avgusta 2006 je v družbi Olge in Toneta Bogovič prvič po 38 letih odpotoval v Slovenijo. Janezu pomagata peti Jože Matkovič in Lojzka Kuhar.

za šiviljo in štiri leta tam tudi delala. V Avstralijo je prispela 9. julija 1964, najprej v Fremantle ter nato v Melbourne. Tu se je istega leta poročila v stari kapeli v Kew s Francem Šivcem. Poročil ju je p. Bernard Ambrožič. Franc je doma iz vasi Ščurkovo pri Cerknici in sedaj živi tam. V zakonu se jima je rodila edina hčerka Marie, sedaj poročena s Craigom Pase. Imata hčerki Christine in Olivijo. V Melbournu je Anica delala najprej kot šivilja, nato v pekarni keksov, potem v izdelavi cigaret. Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi v Kew v četrtek, 03.08.2006, in naslednji dan, na prvi petek, pogrebno sveto mašo ter nato pokop na Keilor pokopališču. Rek pokojne Anice je bil: »Ko se pokrižaš, se Bogu približaš!«

Pol ure pred pogrebom Anice Šivec je bil na Keilor pokopališču pokopan **MILAN HUDSON** (v domovini se je pisal **ŠUŠTARČIČ**), rojen je bil 16.12.1921 v vasi Kreglišče pri Komnu, umrl je 30.07.2006 v Freemasons Hospital v Melbournu. Še kot mlad fant je odšel v Trst. Leta 1951 je prišel v Avstralijo. Pogrebna maša je bila v katoliški cerkvi St. Christopher's v Airport West, 04.08.2006. V Melbournu zapušča dva sinova in tri sestre Mileno, Srečko in Marijo, v Evropi pa sestro Olgo.

Dne 29.07.2006 je na svojem domu v Meadow Heights v požaru umrla **ŠTEFKA BAJSIČ, poročena SMRDEL** – njen mož Franc (doma iz Knežaka) je umrl že pred leti, njegov brat Albin živi v Melbournu. Rojena je bila 25.09.1929 v Mariboru. Končala je kmetijsko-vrtnarsko šolo. Poleg hčerkinine hiše je imela svoje stanovanje. Zapušča sina Johna (včasih je igral v slovenskem ansamblu) z ženo Suzi (hčerka Štefana Baligača)

in tremi otroki ter hčerko Sonio z možem Johnom. Pogrebna slovesnost je bila v pogrebnem zavodu na 413 Bell Street v Coburgu, pogreb pa na Keilor pokopališču ter nato sedmina v njeni cerkvi Born again Christian na Belfast Street v Broadmeadows. **Sožalje sorodnikom pokojnih.** **POPRAVEK:** V Mislih julij-avgust 2006 na strani 26 moramo pri zapisu **JOHAN KLEMENŠEK** popraviti sledeče: "Njegov sin Stan je že pokojen." Pravilno je: Njegov zet Stan je že pokojen. Stan je Johanov "son - in - law", mož Johanove hčerke Ingrid. Hvala Štefanu Baligaču za opozorilo.

p. Ciril

KONZULARNE URE

Veleposlaništvo Republike Slovenije iz Canberre obvešča: V nedeljo, 17. septembra 2006, bodo konzularne ure od 2. do 5. ure popoldne na Slovenskem društvu Melbourne, 82 Ingrams Road, Research VIC 3095.

V soboto, 23. septembra 2006, bodo konzularne ure od 10. do 13. ure v prostorih Slovenskega misijona v Sydneyu: 311 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160.

POIZVEDUJEMO

Jim Adolf GRAYFONER, rojen 25.5.1941 v Mariboru; njegov zadnji naslov je bil: 31 Homestead St., Marsden QLD 4132 (poizvedba se opravlja na prošnjo polbratov Ivana in Antona Inkret, Pekre, Slovenija. Vljudno naprošamo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o zgoraj navedeni osebi, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo poskrbelo za nadaljnjo seznanitev. Za vašo pomoč se vam že vnaprej najlepše zahvaljujem.

Božena Forstnarič,

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: vca@mzz-dkp.gov.si
Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši spletni strani: www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/
Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah so brezplačne!

Obvestilo o pričetku izdajanja novih biometričnih potnih listin Republike Slovenije

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri obvešča, da bo Republika Slovenija z dnem 28. avgustom 2006 pričela z izdajo novih biometričnih potnih listin (e-PL).

Biometrični potni list, imenovan tudi elektronski potni list (e-PL), je potni list nove generacije z brezkontaktnim čipom in najmodernejšimi zaščitami, in bo tudi v prihodnje zagotavljal visok standard zaščite državljanov pri potovanjih. Navidez se ne bo bistveno razlikoval od dosedanjega, vseboval bo nove zaščitne elemente, med temi čip s fotografijo imetnika dokumenta, na platnici pa bo posebna mednarodno dogovorjena oznaka, ki nakazuje, da dokument vsebuje čip. Pričetek izdajanja novih biometričnih potnih listin prav tako ne bo vplival na veljavnost že izdanih potnih listov, kar pomeni, da trenutno veljavnih potnih listov ne bo potrebno menjati do poteka njihove veljavnosti (dosedanji potni listi RS bodo ostali v veljavi do izteka v dokumentu označene veljavnosti). Nekatere dodatne informacije:

Cena biometričnega potnega lista

Cena e-PL ostaja na diplomatsko konzularnih predstavništvih RS po svetu enaka dosedanji (v Avstraliji 140 AUD).

Vsebinska čipa

Na brezkontaktnem čipu, ki bo nevidno vgrajen v biografsko stran potnega lista, bodo shranjeni le tisti podatki, ki so tudi sicer vidno zapisani v potni list in biometrična fotografija imetnika.

Dostop do podatkov na čipu

Čip, ki bo v potnem listu, bo brezkontaktni. Čip bo »zaklenjen«, kar pomeni, da bo lahko podatke z njega prebrala le avtorizirana oseba na mejnem prehodu s pomočjo posebne naprave.

Potovanje v ZDA

Republika Slovenija izpolnjuje sedanje zahteve za potne liste ob vstopu v ZDA (strojna čitljivost in digitalizirana fotografija) in bo z novim biometričnim dokumentom izpolnila tudi ta pogoj. Slovenski državljanji bodo tudi v prihodnje lahko potovali v ZDA brez vizuma, to velja tako za imetnike novega (biometričnega) kot tudi sedanjega (starega) potnega lista RS. Tako tudi za vstop v ZDA po 26. 10. 2006, starih potnih listov ne bo potrebno zamenjati pred potekom njihove veljavnosti.

Božena Forstnarič, Canberra ACT

V septembru 2006 pride v Canberro novi odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. GREGOR KOZOVINC. Že sedaj mu izrekamo dobrodošlico!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

**Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101**

**Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au**

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

**STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV**
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won '**Best Non-Bank Lender**' in 2003, a '**5 Star Rating from Cannex**' in 2005 and were ranked '**Top 3 Mortgage Originators**' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (<i>variable</i>)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit'

 133 455

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ **133 455** www.royalguardian.com.au
 Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnica poslov: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown

Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

E-mail: info@malleear.com

Web: www.malleear.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
Tel. (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2006

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

License No. 30213

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Sredi meseca avgusta, ob zadnjih pramenih poletja, praznujemo v Sloveniji največji Marijin praznik, Marijino vnebovzetje ali veliki šmaren; 8. septembra pa praznik Marijinega rojstva ali mali šmaren. Slovenski verni človek rad za te dneve poroma na Božja pota. Lansko leto so po več sto letih ponovno oživilili procesijo z milostnim kipom strunjanske Matere Božje. Na fotografiji je procesija po ulicah Pirana, od koder so jo z barkami spremljali v Strunjan.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Redno vsako drugo nedeljo v mesecu se zbere slovensko občestvo iz Geelonga v cerkvi Svete Družine v Bell Parku. Toliko se nas je zbralo v lepi sončni pomladni nedelji, 13. avgusta 2006.

FOTOGRAFIJE NA NOTRANJI, 2. STRANI OVITKA: Poroka ANNE rojene BOLE IN GRANTA THOMSON s pričami in p. Cirilom po poročni maši v Kew, 24. junija 2006.

Prvo sveto obhajilo ANDREJE STEPIČ, vnukinje Anke in Lojzeta Dominko. Na fotografiji (z leve na desno) so: njena prababica Barbara Dominko, stara očeta Alojz Dominko in Mile Stepič, Kati in Jože Dominko (stari stric), stara mama Anka Dominko, starša Ivan in Renata Stepič, g. John O'Reilly obhaja Andrejo, ob njej sta brata Benjamin in Mathew.

Prvo nedeljo v avgustu, na praznik Jezusove spremenitve na gori ter ob praznovanju Marije Angelske – Porciunkule, je v naši cerkvi v Kew ob 10. uri vodil somaševanje in pridigal gvardijan frančiškanskega samostana St. Paschal's iz Box Hilla pater Phillip Miscamble (drugi z leve), somaševala sta p. Arul Mariadass in p. Ciril, pri maši so stregli akolit Chris McKean in ministrantje: Nicole Jernejčič, Christina Fekonja, Rachael Jernejčič, Erik Fekonja in Alesha Jernejčič.

Pri maši narodov na Gold Coastu v nedeljo, 6. avgusta 2006, je sodelovalo nad 50 naših rojakov, osem jih je bilo v narodnih nošah. Fotografijo nam je poslala Jana Čeh, ki je na fotografiji skrajno desno z vnukinjo.

NICOLE JERNEJČIČ je 9. avgusta 2006 prejela zakrament svete birme v stolnici sv. Patrika v Melbourneu. To je spominska fotografija z župnikom g. Barryjem Caldwellom, botro Susan Brumen in škofom Josephom O'Connellom. Čestitamo!

FOTOGRAFIJE NA PREDZADNJI STRANI OVITKA:

Mladoporočenca DEJAN IN TEJA JAUŠOVEC iz Maribora sta prišla na poročno potovanje v Avstralijo. Oglejala sta si znamenitosti Melbournea in Sydneya in seveda pobožala kenguruje. Na fotografiji sta z Rokom Bučarjem, ki stanuje v Baragovem domu in nam sedaj tudi redno pomaga pri zlaganju Misli.

SARAH LONČAREVIČ je stara 8 let in pol. Zelo rada hodi v šolo, zraven pa rada trenira in igra calistenics in netball. Rada bere knjige in študira jezike, nastopa pa še v šolskem pevskem zboru. Rada tudi pomaga mlajšemu bratcu pri šolskih nalogah in bere knjige mlajši sestrici, ki jo zelo rada posluša.

MARGARETH IN IVO ŠIRCA sta praznovala zlato poroko 5. avgusta 2006. Margareth je rojena na Nizozemskem, Ivo pa je doma iz Ilirske Bistrice. Praznovanje so jima oplešali otroci z družinami, sorodniki in prijatelji, ki so ju obkrožali na proslavljanju na društvu Ivan Cankar v Geelongu. Na fotografiji sta z otroki: hčerka Marija z možem Brettom, sinovi z ženami: Ivo z Mario, Lou z Noriel in Robert s Heleno. Draga Margareth in Ivo, čestitamo in želimo, da Vaju in vse Vajine še naprej spremlja Božji blagoslov!

Prisotni na občnem zboru HASA: I. Klopčič, N. Vickers, M. Magajna, T. Smrdel, C. Prinčič, I. Poch, p. D. Žnidaršič, Z. Johnson, P. Krobe, M. Gomboc, R. Fisher, M. Šušteršič, M. Grosman, E. Grosman in V. Kopal (njega ni na fotografiji).

Marica Podobnik z vnukinjo Melisso po maši narodov v Brisbanu.

ANA BRAND je 25. julija 2006 v Adelaidi v krogu prijateljev praznovala 80. rojstni dan. V imenu skupnosti je p. Janez gospe Ani hvaležen za njeno zvestobo in pomoč in ji želi, da jo Bog poživlja še na mnoga leta, da bi tako še dolgo s svojim nasmehom in prijazno besedo prihajala v skupnost!

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: p. Niko Žvokelj: naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 39. Anne Thomson: 2. p. Ciril: 2, Družina Dominko: 2. Jana Čeh: 2. Arhiv Misli: 4, 5, 6. Angelca Veedetz: 8, 39. Jana Čop: 10. Tonka Pavlin: 10, 11. Martha Magajna: 12, 13, 14, 15, 16, 21. Marija Grosman: 18, 19, 20. Marica Podobnik: 22, 23, 39. Marija Vuzem: 24, 39. Dejan in Teja Jaušovec: 39. Margareth Širca: 39.

Misli Thoughts Misli Thoughts Misli Thoughts Misli Thoughts

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

"Smejte se, ker was fotografiram!"

Po sveti maši v cerkvi Srca Jezusovega v St Albansu, 13. avgusta 2006.

Rojaki in gosti iz Sydneya pri maši v cerkvi Sv. Srca Jezusovega, Hamilton, 30. julija 2006.